

1975 அக்டோபர் 25]

(ஈ) 1975-ஆம் ஆண்டு லாஸ்கோ ஸ்டீல்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, 1975 ஆம் ஆண்டு லாஸ்கோ ஸ்டீல்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(உ) 1975-ஆம் ஆண்டு டெக்ஸ்டீல் கம்பெனி லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, 1975-ஆம் ஆண்டு டெக்ஸ்டீல் கம்பெனி லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[1975 அக்டோபர் 25]

(ஊ) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின்வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(எ) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செல்திறனுக்குதல்) சட்ட முன் வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செல்திறனுக்குதல்) சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1975 அக்டோபர் 25]

(6) அறிவிப்புகள்

தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி—உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி—உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்து, ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தும் இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: I am not speaking on this Bill, Sir. Before we consider the question of various Bills already introduced, I want to know as to how many Bills we are to consider in this session. Just now some half a dozen Bills had been introduced. Probably, tomorrow another half a dozen Bills might be introduced. At this rate how many Bills are we to consider in this session? We were told previously that there are only 14 Bills to cover the Ordinances that have been promulgated and two Joint Select Committee reports. The report of one Joint Select Committee had been just now submitted. Probably, the other report will be submitted in a few days. What I say is we should not be taken by surprise, the House should not be taken by surprise in this manner by introduction of new Bills every day. I want your guidance on this point.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Chair is in the same position. We are not in a position to say how many more Bills will be coming. But what I can say is, that every thing will be considered in the Business Advisory Committee and proper time allotted.

3. அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகள்

(ஏ) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி—உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி—உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவை* அறிமுகம் செய்து, மேற்படி சட்ட முன் வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

[1975 அக்டோபர் 25]

ஊராட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள திரைப்பட அரங்குகள் இணக்க வரி செலுத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட இணக்க வரித் திட்டத்திற்கு எதிர்பார்த்த அளவிற்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. தகுதி பெற்ற 979 திரைப்பட அரங்குகளில் 268 திரைப்பட அரங்குகள் மட்டுமே இணக்க வரி முறையின் கீழ் வரி செலுத்த முன் வந்தன. இந்த 268 திரைப்பட அரங்குகளில் கூட 42 ரூர்தித் திரைப்பட அரங்குகள் இணக்க வரி செலுத்துவதற்கான தங்கள் இசைவை 1975 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து புதுப் பித்துக் கொள்ளவில்லை. இந்த இணக்க வரி முறையின் கீழ் வருமான வரியும் ஊக்கமளிப்பதாயில்லை. இது தவிர இந்த இணக்க வரி முறையைச் செயல்படுத்துவதில், சில நிர்வாகச் சிக்கல்களும் இருந்தன. எனவே, இந்த இணக்க வரி திட்ட முறையைக் கைவிடத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இதற்கிணங்க, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கைகள் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ் நாடு அவசரச் சட்டம் 6/1975) அதிகார முறைப்படி ஆளுநர் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இப்போது ஆய்விடுள்ள இச்சட்ட முன்வடிவு மேற்சொன்ன அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாகக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

இத்தீர்மானத்தை இப்பேரவை ஏற்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move the following amendment:—

“That the Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1975 be referred to a Select Committee consisting of . . . members of the Legislative Assembly (list of members will be given later)”

THIRU J. JAMES: Sir, I second the amendment.

* 21—10—1975-ம் தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1975 அக்டோபர் 25]

THEIRU KOVAI CHEZHIAN : Sir, I move the following amendment :—

“That the Tamil Nadu Entertainments Tax and Local Authorities Finance (Amendment) Bill, 1975 be circulated for eliciting public opinion”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I second the amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The motion and the amendments are before the House for discussion.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கேளிக்கை வரி திருத்தச் சட்டம் அடிக்கடி நம்மை வந்து பயமுறுத்திக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். முதலில் ஒரு முறை இருந்தது. திடீரென்று வரியை உயர்த்தினார்கள். மீண்டும் அந்த வரியை மறு நாளே குறைத்தார்கள். அப்போதே சொன்னோம். இதைத் தயவு செய்து பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள் என்று சொன்னோம். மிக அவசர அவசரமாக, பொறுக்குக் கமிட்டிக்குக் கூடப் போக விட மாட்டோம், தீர்வு காணப் போகிறோம் என்று, ஏதோ கலந்து பேசியதாகச் சொல்லி, இங்கே வந்து கம்பவுண்டிங், அதாவது இணக்க வரி என்று இதைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த இணக்க வரி முறையை ஒரு சில மாதங்கள் அமுல் நடத்திப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அதற்குள்ளே இந்த இணக்க வரிக்கு இணங்க மறுத்த காரணத்தினால் மீண்டும் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து திரும்பவும் பழைய முறைக்குப் போகலாமாவென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தான் துக்கக் ஆட்சி என்பதற்கு சாட்சி. இருப்பதைவிட, ஒரு வரி போடுவதிலே என்ன வழியைக் கடை பிடிக்கப் போகிறீர்கள்? இதில் உள்ள கஷ்ட நஷ்டங்கள் என்ன என்று ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி ஆர அமர யோசிப்பதில் என்ன அவஸ்தை வந்தது? சட்டசபை சொன்னாலும் கேட்பதில்லை, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் பேச்சைச் சட்டை செய்யாமல் எங்கள் இஷ்டப்படி மாற்றுவோம். எதையும் செய்வோம், எங்கள் பின்னாலே கை தூக்க 134 பேர் இருக்கிறார்கள் எப்படியும் நடத்திக் கொண்டு போவோம் என்பது சட்டசபையினுடைய நல்லெண்ணத்தை அவமதிப்பது மாதிரி இருக்கிறது.

1975 அக்டோபர் 25]

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் 134 பேர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் 167 பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்பட்டமான கட்சி என்று பார்த்தால் அதிலே குறைந்திருக்குமோ என்னமோ.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, நாங்கள் கை தூக்குவது என்பது உண்மை தான். அம்மையார் அவர்கள் 20 ஆண்டுகள் கை தூக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, கை தூக்குவது அவமானம் அல்ல. ஒரு கட்சி உறுப்பினர் என்றால் அந்தக் கட்சிக்கு கை தூக்கி ஆகவேண்டும். அதைத் தப்பாக நினைக்க வேண்டாம். ஆகையினாலே ஜனநாயகத்திற்குக் கட்டுப் பட்டு கை தூக்கித் தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் கை தூக்கு கிறவர்கள் யோசித்து, இதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் என்ன இருக்கிறது என்று புரிந்து கொண்டு செய்தால் பரவாயில்லை. இத்தனைக்கும் கேட்டால் எங்களுக்கு கலைத் தொழில் நன்றாகத் தெரியும். கலைத் தொழிலின் பிரதிநிதிகள் நாங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கலைத் தொழிலின் துணுக்கங்கள் எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள் காலத்தி லேயே இந்தக் கலைத் தொழில் இந்த மாநிலத்தில் சாகிறது என்று சொன்னால் — இவர்களுக்குத்தான் எங்கே அடித்தால் இது சாகும், எங்கே நசுக்கினால் இது மடியும் என்று தெரிந்து அடித் தடுத்து இந்தத் தொழிலுக்கு மரண அடிகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு வருகிறது. இந்தத் தொழிலுக்கு அவ்வப்போது பலவிதமான சங்கடங்களை ஏற்படுத்தி ஏன் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை எல்லாம் அடித் தடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. இது பழிவாங்கும் மனப்பான்மையைப் போலத்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பழிவாங்கும் மனப்பான்மையைக் கைவிட வேண்டும். அதுவும் கையிலே அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு பழி வாங்குவது தவறான நிலைக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பதை நான் நினைவுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 அக்டோபர் 25] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஏதோ இவர்கள் கம்பவுண்டிங் முறை கொண்டுவந்ததாகவும், அதை டிரிங் சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வராத காரணத்தினால், திரும்பவும், பழைய நிலைக்கே இந்த முறையைக் கைவிட்டுப் போவதாகவும் சொல்கிறார்கள். ஒரு டிரிங் சினிமாக் கொட்டகைக்கு வாரத்திற்கு 35 காட்சிகள் என்கிற விகிதத்தில் வரிபோட்டால் அவர்கள் எப்படிக் கட்ட முடியும்? ஒரு நாளைக்கு 2 ஷோ அவர்களுக்குப் பெரிய சங்கடமாக இருக்கிறது. ஞாயிறு அன்று மாட்டினி ஷோ போட்டாலும் கிராமங்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வருவதில்லை. அவர்கள் 35 ஷோ-க்கு கம்பவுண்டிங் வரி கட்ட வேண்டுமென்றால் எப்படிக் கட்ட முடியும்? வாரத்தில் பதினான்கு, பதினைந்து ஷோக்களுக்கு மேல் அவர்களால் காட்ட முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: விளக்கமாகப் பின்னால் சொல்லலாம் என்று கருதினேன். அந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப் பட்டுவிட்டதால் இப்போதே சொல்கிறேன். வாரத்திற்கு 32, 35 ஷோ என்ற அடிப்படையில் எங்கும் வரி கட்டும்படியாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகள் போட்டிருப்பது டிரிங் சினிமாக்களுக்கு வாரத்திற்கு 14 ஷோக்கள், பர்மனென்ட் தியேட்டர்களாக இருந்தால் 15 ஷோக்கள் என்ற அடிப்படையில் தான் டிரிங் சினிமா தியேட்டர்காரர்களைக் கலந்துகொண்டு, அவர்களும் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டு போடப்பட்டிருக்கிறது. என்கே 35 ஷோக்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: முதலில் 35 ஷோக்கள் என்று போட்டார்கள். அப்புறம் 14 என்று குறைத்திருக்கிறார்கள். அந்த விவரங்கள் என்னிடம் இருந்தால் கொடுக்கிறேன்.

இன்னும் இன்ஸ்பெக்ஷன் ஸ்டாப்களை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த மாதிரியாக கம்பவுண்டிங் என்று போட்டவுடனேயே அவர்களிடம் இருந்த அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற கைவைத்து விட்டார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு விட்டார்கள். . .

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வேண்டும் என்கிறீர்களா? வேண்டாம் என்கிறீர்களா? உங்கள் கருத்து என்ன? உங்கள் கருத்துக்கான காரணங்களைத் தெளிவாகச் சொன்னால் நான் பின்னர் பதில் சொல்ல முடியும்?'

[1975 அக்டோபர் 25]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேசுவதைக் கேட்டுப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நான் என்னுடைய ஆர்க்குமெண்டுகளை எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். கடைசியில் நீங்கள் என்ன புரிந்துகொள்கிறீர்களோ அதைப் புரிந்துகொண்டு செய்யுங்கள். சரியான முறையில் அமல் நடத்தினால் இந்தத் தொழில் பாதுகாக்கப்படும். இன்ஸ்பெக்ஷன் ஸ்டாப் பார்த்து வரி போடுவது என்றால் அது வேறு. அந்த இரகசியம் அதிகாரிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இணக்க வரியைக் கைவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் வற்புறுத்தலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நம்முடைய மாநிலத்தில் தொள்ளாயிரம் ரேங் சினிமாத் தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் அனைவரும் இந்தக் கம்பவுண்டிங் முறையை ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லி, அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளே ஒப்புக் கொண்டு சென்றார்கள். ஆனால் 260 சினிமாத் தியேட்டர்காரர்கள் தான் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதற்கான விண்ணப்பங்களைக் கூடப் போடவில்லை. அதிகாரிகளைப்போய் இதற்குக் குறைசொல்வது சரியல்ல. ரேங் சினிமா தியேட்டர்காரர்கள் இந்த முறைக்கு விண்ணப்பங்கள் கூட போடாததற்குக் காரணம் என்ன? உங்களுக்குத் தெரிந்தால் நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் விண்ணப்பங்கள் போடவேண்டும் என்று இருந்தது. எத்தனை ஷோக்களுக்கு டாக்ஸ் போடுவது என்பதில் பல சங்கடங்கள் இருந்தன. இது சம்பந்தமாக என்ன செய்வது என்று கூடத் தெரியாமல் பலர் திகைத்திருந்தார்கள். எப்படியோ இந்தத் தொழில் தமிழ்நாட்டில் நசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மைசூர் மாநிலத்திற்குப் பறந்துபோய்க்கொண்டிருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சருடைய அஞ்சகம் பிக்சர்சாரே மைசூருக்குப்போய் படம் எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். தமிழக முதலமைச்சருடைய படமே இன்றைக்கு தமிழகத்தில் எடுக்க முடியாத நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழக முதலமைச்சர் படம் எடுக்கவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் இப்படியொரு படம் எடுக்க வேண்டாம்.

1975 அக்டோபர் 25]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அஞ்சகம் பிக்சர்ஸ் அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பட நிறுவத்திலேயே இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் படம் எடுக்க முடியாது மைசூருக்குப் போய்விட்டது என்றால் தமிழகத்தில் ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது? நாம் அந்தத் தொழில் இங்கே நசித்துப் போகும்படியாகத் தொடர்ந்து மரண அடி கொடுக்கிறோம். அவர்கள் சப்ஸிடி கூடக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலிலேயே பிறந்த வளர்ந்த நீங்கள், அதன் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள் உங்கள் காலத்திலேயே உங்கள் மாநிலத்தில் அதை நசித்துப் போகும்படியாகச் செய்கிறீர்கள். ஸ்டூடியோக்கள் மூடப்படுகின்றன. பலர் மைசூருக்குப் பறந்து சென்று படங்கள் எடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்? இவர் எல்லாம் தேசியமாக்கவேண்டும் என்றால் தேசியமாக்குங்கள். களுக்கு நீங்கள் என்ன பாதுகாப்பை தீங்கே தந்தீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புகளைத் தரவேண்டும் என்பதற்கு அம்மையார் பட்டியல் தந்தால் நாங்கள் அதைப்பற்றி பரிசீலிக்க முடியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கர்னாடக மாநிலத்தில் என்ன என்ன பாதுகாப்புகளை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு மைசூர் மாநிலப் பட்டியலை வரவழைத்துப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கர்னாடகம், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் அவர்களது மொழிப்படங்கள் நிறைய எடுக்கப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டில் தமிழ்மொழியில் நிறையப் படங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்களது மொழியில் நிறையப் படங்கள் வரவேண்டும் என்பதற்காக அந்த மாநிலங்கள் சப்ஸிடி கொடுக்கின்றன.

தற்போது தமிழ்ப் படங்கள் எடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், வளராமல் இருப்பதற்கும் என்ன காரணங்கள் என்பதை நாம் விரிவாக ஆராய வேண்டுமே தவிர அரசுதான் காரணம் என்பது போலக் கருதிவிடக் கூடாது. இன்றைக்கு ஒரு படத்திற்கு என்ன செலவாகிறது, நடிகர்கள் வாங்குகிற சம்பளம் என்ன? ஸ்டூடியோ வாடகை என்ன என்பதை எல்லாம் பார்க்க வேண்டும். முன்பு ஸ்டூடியோக்காரர்கள் பர்சண்டேஜ் வாடகை வாங்கியது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

போக இப்போது வார வாடகை போட்டு வாங்குகிறார்கள். இப்படி ஸ்டேடியோக்காரர்கள், பட விநியோகஸ்தர்கள் எந்த முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்றும் பார்க்கவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரு படத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்ற நுணுக்கம் எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியாது. ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஒரு லட்சம் சப்சிடி கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அது லாபம் லாபந்தானே. படம் எடுப்பவர்கள் அந்த மாநிலத்திற்குப் பறந்து செல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இங்குள்ள ஸ்டேடியோ அதிபர்கள் ஸ்டேடியோ வாடகையை உயர்த்திவிட்டார்கள். அதன் காரணமாகப் படம் எடுக்கிறவர்கள் பறந்து சென்றிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படியானால் இந்த ஸ்டேடியோக்களை எல்லாம் நீங்கள் தேசியமாக்குங்கள். அதைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலை கிடையாது. இந்தத் தொழில் வளர வேண்டும். இந்தத் தொழில் நசிக்கக்கூடாது. உங்கள் காலத்தில் இந்த மாநிலத்தில் இந்தத் தொழில் நசித்துப்போய்விட நீங்கள் விட்டுவிடக்கூடாது. அதுதான் எங்கள் கவலையெல்லாம். அதற்கு எதைவேண்டுமானாலும் நீங்கள் செய்யுங்கள். ஸ்டேடியோக்களை எல்லாம் தேசியமாக்கவேண்டும் என்றால் தேசியமாக்குங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சொல்லலாம். ஆனால் அப்படி தேசியமாக்குவதற்கான அதிகாரம் எங்களிடத்தில் இல்லை. மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருந்து வரவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சக்தி பைப்ரைசை எப்படி தேசியமாக்கிறீர்கள்? டெக்ஸ்டைல் நிர்வாகத்தை எப்படி எடுத்துக் கொண்டீர்கள்? அப்படி இவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி, அனுமதியைப் பெற்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தத் தொழிலை நம் மாநிலத்தில் சாகவிடக் கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் கேட்பதற்கு தெளிவாக விளக்கம் அளித்தால் எங்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். எப்படி எப்படித் திட்டங்களைத் தீட்டலாம் என்பதற்கு

1975 அக்டோபர் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஸ்டீடியோக்காரர்கள் அதிக வாடகை வாங்குகிறார்கள். படப் பிடிப்பாளர்களால் அதைத் தாங்க முடியவில்லை. கர்னாடக மாநிலத்தில் ஸ்டீடியோ வாடகை குறைவாக இருப்பதால் அங்கே பறந்து சென்று படம் எடுக்கிறார்கள். ஸ்டீடியோக்காரர்கள் அதிக வாடகை கேட்பதை எப்படித் தடுப்பது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீங்கள் அந்தத்துறையில் பேர்போனவர்கள். நீங்கள் ஏன் நம் மாநிலத்திலுள்ள ஸ்டீடியோ அதிபர்களை எல்லாம் அழைத்துவைத்து, இப்படி நீங்கள் அதிக வாடகை வாங்குவதன் காரணமாக இந்தத் தொழில் நம் மாநிலத்தில் நசித்து வருகிறது. வாடகையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் போதுமே. நான் முதலமைச்சருக்கு சொல்லியா தரவேண்டும்? இங்கே மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நினைத்த நேரத்தில் போய்விடுகிறது. இப்படி பல வற்றையும் கவனித்து அந்தத் தொழில் நம் மாநிலத்தில் நசித்துப் போய்விடாதிருக்க பலவிதமான பாதுகாப்புகளை அளிப்பதற்குப் பதில் வரிக்குமேல் வரியாக மாண அடிகளைக் கொடுத்து வருகிறீர்கள். நீங்கள் போடுகிற வரியை நியாயமான அளவுக்கு எந்தத் தியேட்டர்காரர்கள் கட்ட முன்வந்தாலும் அவர்களால் தொழில் நடத்த முடியாது, நான் வழக்கறிஞர் அறிவை பயன்படுத்திப்பெற்ற அனுபவத்தைக்கொண்டு சொல்கிறேன். எனக்குத் தொழில் துணுக்கம் புரியாது. சாதாரணமான முறையிலே இந்த வரிகளை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்விர்களானால், 'ஷோ டாக்ஸ்', 'என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ்' இவைகளை எடுத்துக் கணக்கிட்டு பார்த்தால், யாராவது ஒழுங்கான முறையிலே கேளிக்கை வரி கட்டி, ஷோ டாக்ஸ் கட்டி, சினிமாவை நடத்துவான் என்றால், அவன் நஷ்டம் அடைவானே தவிர, இலாபம் அடைய முடியாது. ஆகவே, இதனை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுங்கள். அவர்களுக்கிருக்கிற உண்மையான கஷ்டத்தைப் பாருங்கள். நீங்களாகவே ஏன் தவறு செய்யச் சொல்கிறீர்கள்? அவர்கள் தாங்கக் கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் வரி விதித்தால், அவர்கள் ஒழுங்காகக் கொடுத்து விடுவார்கள். சுத்திரிக்காயாலே முத்திரை அடிக்கலாமா, வேறு காயாலே முத்திரை அடிக்கலாமா என்று நீங்கள் ஏன் யோசனை சொல்லித் தருகிறீர்கள், உங்களுடைய வரியமைப்பின் மூலம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 அக்டோபர் 25]

ஒரு வாத்து பொன் முட்டையிடுகிறது என்றால், அதற்காக அதன் கழுத்தை அறுப்பது புத்திசாலித்தன்மல்ல. அந்தப் பொன் முட்டையிடும் வாத்தை வைத்துக் கொண்டு, மேன் மேலும் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதுதான் அழகே யொழிய அதை விட்டுவிட்டு, அந்த வாத்தை சாக விட்டுவிட்டு, அந்தத் தொழிலே இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக் கூடாது என்று சாகின்ற நிலையைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலே வருத்தமாகவிருக்கிறது. என்னதான் கட்டணத்தை உயர்த்தினாலும், வரிகளை உயர்த்தினாலும் ஒழுங்கான முறையிலே வருமானம் அரசுக்கு வருவது கிடையாது.

கம்பவுண்டிங் ஒப்பெசிலிட்டிஸ் கொடுத்து, 35 ஷோ வைக்கலாமா என்று ஆராய்ந்து, பிறகு 14 என்று வைத்தீர்கள். அதைவிடக் குறைத்துப் போடலாமா என மீண்டும் அவர்களை அழைத்து வைத்து ஆராய்ந்து பார்த்து, வருமானத்தைப் பெற என்ன என்ன வழிகள் என்று கண்டுபிடிப்பது, யோசித்துப் பார்ப்பது தான் வழியே தவிர, ரூ. 24½ என்றிருந்ததை திடீரென்று ரூ. 40 ஆக்கினீர்கள், ரூ. 25-ஐ திடீரென்று ரூ. 250 ஆக உயர்த்தினீர்கள். சென்ற முறை அப்படி டாக்கை இன்கிரீஸ் செய்யப் போகிறோம் என்று நீங்கள் சொன்னவுடனே நாங்களே கேட்டோம். கனம் முதலமைச்சரவர்களை, ரூ. 24½-ஐ, ரூ. 40 ஆக்கினால் அவர்கள் எப்படித் தாங்குவார்கள் என்று கேட்டோம். இல்லை, இல்லை, நாங்கள் அவர்களை யெல்லாம் அழைத்துப் பேசப் போகிறோம், அப்புறம் குறைப்போம் என்று சொன்னார்கள். திடீரென்று 10 மடங்கு ஏற்றினார்கள். பிறகு ரூ. 27-ல் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார்கள். ரீசிங் சினிமாவுக்குக் கம்பவுண்டிங் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு வருமானம் வரவில்லை என்ற புகாரை வைத்து, மீண்டும் இன்ஸ்பெக்டர்களை வைத்து, பரிசீலித்தீர்கள். சினிமா தியேட்டர்களை அரசியல் பலம் உள்ளவர்கள்தான் இன்றைக்கு நடத்துகிறார்கள்.

ரீசிங் சினிமாக்களை எடுத்துக் கொண்டால், அரசியல் பலம் உள்ளவர்கள் ரொம்பப் பேர் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அவர்களே பயப்படக் கூடிய அளவுக்கு உங்களுடைய சட்டங்கள் சங்கடப்படுத்துகின்றன என்றால், இந்த முறையாவது இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள். இந்தத்

1975 அக்டோபர் 25] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை அங்கத்தினர்களாகப் போடுங்கள். சினிமா ஸ்டீஸ்டிலே இருக்கிறவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேளுங்கள். அவர்களுடைய உண்மையான கஷ்டங்கள் என்ன? அவற்றை எப்படி நிவர்த்திப்பது? இந்தத் தொழில் ஏன் நம்மை விட்டுப் பறந்து கொண்டு போகிறது என்று ஆராய்ந்து பாருங்கள். இதனை இங்கு நிலைநிறுத்த என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யுங்கள். பழிவாங்குகிற மனப் பான்மை இல்லாமல், ஆர அமற ஆராய்ந்து பார்ப்பதால், இந்தத் தொழில் நசுங்காமல் பாதுகாக்க முடியும் என்று சொல்லி, என்னுடைய திருத்தத்தினை வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த சினிமா ஸ்டுடியோக்களில் கூடுதலான வாடகை வாங்குகின்ற காரணத்தினால்தான் இந்தத் தொழில் நசிந்து போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) அதுவும் அதற்கு ஒரு காரணம் என்று சொல்லி, திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டார்கள். ஏற்கனவே, விட்டு வாடகைகளைக் கட்டுப்படுத்த, ரென்ட் கன்ட்ரோல் சட்டம் இருக்கிறது. அதைப் போல் சினிமா ஸ்டுடியோக்களின் வாடகையைக் கட்டுப்படுத்த, ஸ்டுடியோக்கள் வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டம் கொண்டு வரலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கொண்டு வரலாம். வெள்ளைத் தாளிலே ஒன்றாக இருக்கும், கையிலே வாங்கிக் கொள்வது வேறாக இருக்கும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: முதலமைச்சரவர்கள் ஸ்டுடியோக்களைத் தேசியமயமாக்க மத்திய சர்க்காருடைய அனுமதி வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், தமிழ்நாடு அரசு இப்பொழுது ஒரு ஸ்டுடியோ நடத்துகிறது. கோடம்பாக்கத்திலே இன்னொரு ஸ்டுடியோ அமைக்கலாமே! படத் தயாரிப்புக்கு வசதியான இடம் கோடம்பாக்கம். இப்பொழுது கூட விக்ரம் ஸ்டுடியோ ஏலத்திற்கு வருகிறது. அதனை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்படி அரசாங்கம் ஒன்றிரண்டு ஸ்டுடியோக்களை நடத்தி, பாதிக்கட்டணம் வசூலித்தால், மற்ற ஸ்டுடியோக்காரர்கள் தாங்களாகவே அந்த ரேட்டுகளைக் குறைக்கலாம் அல்லவா?

[1975 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நம்முடைய நிதி ஆதாரத்தைப் பொறுத்து இந்த நல்ல யோசனையை படிப்படியாக நிறைவேற்றலாம்.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே இதே மசோதா ஏற்கனவே ஒருமுறை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவாதத்திலேயே நான் என்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே, நான் அன்றையதினம் முதலமைச்சரவர்கள் நிதியமைச்சர் என்ற முறையிலே எவ்வளவு கோடி ரூபாயை இந்த என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்கிலே எதிர்பார்க்கிறார்களோ, அந்த ரூ. 15 கோடிக்கு பிலிம் சேம்பர் ஆஃப் காமர்ஸ் மூலமாக உட்கார்ந்து பேசி, நாங்களே காரண்டி தருகிறோம். ஆகவே, எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தாங்கள் கொஞ்சம் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். அன்றைக்கு நான் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடாமல் சட்டபூர்வமாக்கினார்கள். அதற்குப் பின்னாலே சட்டமன்றம் கூடாத நேரத்தில் ஆர்டினன்ஸ் மூலமாக மறுபடியும் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றினார்கள். அதற்குச் சொல்லப்படுகிற காரணம் என்ன? ஏறத்தாழ 920 தியேட்டர்களில் கிட்டத்தட்ட 268 தியேட்டர்காரர்கள் மட்டும் தான் இந்தப் புதிய முறைக்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள், மற்றவர்கள் கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை யென்று சொன்னார்கள். அதற்கான காரணத்தை முதலமைச்சரவர்களும் அல்லது இது சம்பந்தப் பட்ட மாண்புமிகு அமைச்சர் ஓ. பி. இராமன் அவர்களும் அறிந்திருக்கக் கூடும். அல்லது, அவர்களுடைய செவிக்கு அது வராமல் கூட இருந்திருக்கலாம்.

இன்றைக்குப் பொதுவாக, தியேட்டர்களில் வருகின்ற தொகையை கணக்கிடுவதற்கு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் புதிய முறையை நிச்சயமாக விரும்பமாட்டார்கள். இன்றைக்கு எந்தச் சட்டமிருந்தாலும், மிசா சட்டமிருந்தாலும், விஜிலன்ஸ் இருந்தாலும் தியேட்டர் காரர்களிடம் போய்—சென்னையைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை—மொழிபுசலில், பணம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் குறை சொல்லவில்லை, அரசாங்கத்தாகக் குறை சொல்ல

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. கோவை செழியன்]

வில்லை, இருக்கிற யதார்த்த நிலையைச் சொல்கிறேன். அது அவர் களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்தும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, நீங்கள் இந்தப் புதிய முறைக்கு வர ஒத்துக்கொள்ளாதீர்கள், என்று தியேட்டர்காரர்களிடம் அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள்.

சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் நான் கூட முதலமைச்சரிடம் இதைப்பற்றி பேசினேன். ஏன் 268 பேர்கள் மட்டும் ஒத்துக் கொண்டார்கள், மற்றவர்கள் ஏன் ஒத்து வரவில்லையென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும், நான் சொல்லி புரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இல்லை. இந்த ஆபீஸினுக்கான ஃபார்ம் தருவதே அந்த அதிகாரிகள்தான், முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். தியேட்டர்காரர்களாகப் போடுவதென்றால் ஒரு காகிதத்தில் எழுதிக் கொடுக்கலாம். அதிகாரிகளை விண்ணப்பம் வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்கள் மிரட்டுகிறார்கள், எதற்கு இதையெல்லாம் ஒத்துக்கொள்கிறீர்கள் என்று

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படி மிரட்டியதாகவே நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்னதை நான் வாதத் திற்காக ஒத்துக்கொள்கிறேன். மிரட்டி இருக்கட்டும், முதலிலே மிக விரிவாகவே அவர்கள் பெரிய தியேட்டர்காரர்கள்கூட என்னிடத்திலே பேசினார்கள்; டிரிங் டாக்கிங் பிரதிநிதிகளும் பேசினார்கள். இந்தப் புதிய முறைக்கு 268 தியேட்டர்காரர்கள் தான் ஒத்துக்கொண்டார்கள்; மற்றவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கக் காரணம் இந்த அதிகாரிகள்தான் என்று என்னிடத் திலோ அல்லது தொடர்புடைய அமைச்சரிடத்திலோ ஏன் அவர்கள் சொல்லவில்லை? அந்தப் பிரிதிநிதிகள் என்னைச் சுலபமாகச் சந்தித்திருக்கலாம். முதலிலே 2, 3 தடவை என்னைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பிருந்தபோது அதிகாரிகள் மிரட்டுகிறார்கள். ஆகவே, புதிய முறைக்கு வரமுடியவில்லை, நீங்கள் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்துங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால், கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். புதிய முறையை 268 பேர் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ரென்யூ செய்யும்போது, அந்த 268 பேரிலே 42 பேர் அப்ளிகேஷன் போடவில்லை. ஆக, இதற்கு அதிகாரிகள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

மாத்திரமல்ல, அதிகாரிகளோடு, ரீரீங் டாக்கீஸ்காரர்கள் ஒரு ஏதுவாக இருக்கிற காரணத்தால்தான் அதை அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: இதை ஆப்ஷன் கொடுக்காமல் கம்பல்சரியாக ஏன் போட்டிருக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கம்பல்சரியாகப் போடுவதற்குச் சட்டம் இடம் தரவில்லை. ஆகவேதான் ஆப்ஷன் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 268 பேரைத் தவிர பாக்கி இருப்பவர்கள் என் விண்ணப்பம் செய்யவில்லை என்று கேட்பது நியாயமான கேள்விதான். அதற்குள்ள காரணம் ஒன்று, பிரியட் முடிந்ததற்குப் பின்னாலே அப்ளிகேஷன் போடலாம் என்று இருந்திருக்கலாம். ஆனால், சில பேர் அந்த அதிகாரிகள் மிரட்டுவார்கள் என்று நான் சொன்னேன், அதற்காகப் பயந்திருக்கலாம். ஆனால், கொடுக்கப்பட்டிருந்த நாட்களோ 30 நாட்கள்தான். அந்த 30 நாட்களுக்குள்ளே, பிலிம் சேம்பரோ, அல்லது எந்த நிறுவனமும் ஒன்று கூடி முடிவெடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்குள் ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வழி தடைப்பட்டுப் போய்விட்டது.

ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது, பில்லாக இன்ட்ரடியூஸ் செய்திருப்பதால், அது காலாவதியாகிறது. இந்த பில்லை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட இப்பொழுதும் வாய்ப்பிருக்கிறது. நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்ற ரூ. 15 கோடிக்கு நான் காரண்டி தருகிறேன், முதலமைச்சருக்கு நான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் என்ற முறையில் பேசவில்லை. பிலிம் சேம்பர் ஆஃப் காமர்ஸிலே நானும் அருமை நண்பர் உறுப்பினர் அரங்கண்ணலும் மற்றவர்களும் பேசினோம். நாங்கள் பிலிம் சேம்பர் ஆஃப் காமர்ஸிலே உங்களுக்கு ஒரு உறுதியைத் தருகிறோம். நீங்கள் டைம் தந்தால், ஏறத் தாழ் 900 கியேட்டர் காரர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களை ஒத்துக் கொள்ளச்

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. கோவை செழியன்]

செய்கிறோம். நீங்கள் 30 நாள் தந்த நேரத்திலே அவர்களால் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. பொதுவாகவே, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த சினிமா இண்டஸ்ட்ரி எந்த அளவு தாழ்ந்து போகிறது என்று பேசினார்கள்.

(முற்பகல் 11.00)

சில பேர்கள் இந்தத் தொழிலிலே சம்பந்தப்படாதவர்கள் பேசினார்கள், அவர்களுக்கு உண்மை நிலவரம் தெரியாது, நாம் மைசூருக்குப் போகிறோம், மற்றும் உள்ள இடங்களுக்குப் போகிறோம், என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கான காரணம் முதலிலே—தமிழ்ப் படமே ஓடுகின்ற படங்களில் 97 சதவிகிதம் தோல்வியடைகின்றன—தமிழ்நாடு முழுவதும் இரண்டு பெரிய ஹீரோக்கள் ஒன்று எம். ஜி. ஆர். இரண்டு சிவாஜி ஆகிய இவர்கள் நடிக்கின்ற படங்கள்தான் வெற்றியடைகின்றன. பாக்கிப் படங்களில் ஒன்றிரண்டு வெற்றியடைகின்றன. திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் 1, 2 படங்கள் எடுத்தார்கள். அதில் ஒன்று வெற்றி பெற்றது, 100 படங்களும் வெற்றியடைவதில்லை, ஒன்றிரண்டு படங்கள்தான் வெற்றியடைகின்றன. மற்றவை படுதோல்வியடைகின்றன. இதனால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. படங்கள் தோல்வி அடைகின்ற காரணத்தினால் புரட்யூசர்கள் அந்த இண்டஸ்ட்ரியையே மூடிவிட்டுப் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது, அதன் காரணமாக ஸ்டுடியோக்கள் மூடப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் பெரிய ஸ்டுடியோ, ஏ. வி. எம். ஸ்டுடியோ நீண்ட காலமாக மூடப்பட்டிருந்தது, புரட்யூசர்கள் வாடகை தந்து அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். நீண்டகாலமாக ஜெமினி ஸ்டுடியோ மூடப்பட்டது, அங்கேயிருந்த சாமான்களை யெல்லாம் ஆந்திராக் காரர்கள் வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். அது கோடவுகை இருக்கிறது. அடுத்து விக்ரம் ஸ்டுடியோ

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஸ்டுடியோக்களைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒவ்வொரு ஸ்டுடியோவுக்கும் ஒவ்வொரு பிரச்னை இருக்கிறது. சில ஸ்டுடியோக்களில் தொழிலாளர் பிரச்னை, வேறு சில ஸ்டுடியோக்களில் படத் தயாரிப்பில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

ஏற்படுகிற நஷ்டம். இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதற்கு அரசு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. 100 படங்கள் எடுத்தால், 4, 5 படங்கள்தான் வெற்றியடைகின்றன. ஏ. வி. எம். ஸ்டுடியோ அதிபரை அழைத்துப் பேசினோம். அங்கே தொழிலாளர் பிரச்னை, நானும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் அதைப் பற்றிப் பேசித் தீர்வு கண்டு திறந்து வைத்தார்கள். ஜெமினி ஸ்டுடியோ அதிபரோடு பலமுறை பேசியும் கண்டிப்பாக அவர் சொல்லிவிட்டார். பல லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது, பெரியவர்களை வைத்து ஒரு படம் எடுத்தால் அதிலே வருகிற லாபம் தோல்வியடைகிற பல படங்களின் நஷ்டத்திற்குப் போய்விடுகிறது, அங்கே படம் எடுப்பதிலே நஷ்டம் ஏற்படுகிற பிரச்னை.

இப்படி ஒரு ஸ்டுடியோவில் தொழிலாளர் பிரச்னை இன்னொரு ஸ்டுடியோவில் படம் எடுப்பதில் நஷ்டம் ஏற்படுகிற பிரச்னை. இப்படிப் பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. கோவை செழியன் அவர்கள் சொல்கிற விளக்கங்களுக்கு இதுவும் அவருக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஸ்டுடியோக்கள் மூடப்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் பிரச்னை மட்டுமல்ல, பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. ஸ்டுடியோக்களுக்கு யாரும் பதப்பிடிப்பிற்குப் போவது கிடையாது. மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் சொன்னமாதிரி ஸ்டுடியோக்களுக்கு அதிகமான வாடகை கேட்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் அவர்களுடைய பல பிரச்னைகளை யெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இது எல்லாம் சாதாரணமாகப் பேசி முடிவு செய்துவிட முடியாது, உட்கார்ந்து பேசினால்தான் நல்ல முடிவு ஏற்பட முடியும். ஏறத்தாழ 100 படங்களில் 97 படங்கள் தோல்வியடைகின்றன. தோல்வியடைகின்ற படங்கள் அத்தனையும் மோசமான படங்கள் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லமாட்டேன். ஒவ்வொரு இல்லையென்றால் என்ன காரணம் என்று பார்க்க வேண்டும்.

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. கோவை செழியன்]

கர்னாடகத்திலே எடுக்கின்ற படங்கள் அத்தனையும் மோசமான படங்கள்தான், இருந்தாலும் போட்ட பணத்தை எடுத்து விடுகிறார்கள், நஷ்டமில்லை. கோளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே ஒரு கவுன்சிலை வைத்திருக்கிறார்கள். வெள்ளிக்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமைதான் படங்களை வெளியிட முடியும் அந்த கவுன்சில் அனுமதியுடன். போட்டியில் விடக் கூடாது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மலையாளத்தில் எடுக்கிற படங்கள் நல்ல லாபத்திலே ஓடுகின்றன என்ற நிலைமையில்லாவிட்டாலும் நஷ்டம் வருவதில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள நிலைமை என்ன? சிறிய உதாரணத்தின் மூலமாக விளக்கிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் நேற்றே இதே பிரச்சனை பிலிம் சேம்பர் ஆப் காமர்ஸிலும் பேசப்பட்டது, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சூரியகாந்தி என்ற படம் வந்தது, அது நூறு நாட்கள் ஓடி வெற்றிவிழா கொண்டாடியது, ஆனால் அதே ஸ்டாண்டர்டு உள்ள படம் இப்போது வந்திருக்கிறது, 50 நாட்கள் கூட ஓட முடியவில்லை இரண்டும் ஒரே தரமானது, பொழுது போக்கு அம்சத்திலேயும் குறையவில்லை. அது நூறு நாள் கொண்டாடியது, இது கொண்டாடவில்லை.

இதற்கெல்லாம் காரணம் இன்றைக்குள்ள வரிவிகிதம்தான். அன்றைக்கு இருந்த வரிவிகிதம் வேறு, இன்றைக்கு இருக்கிற வரிவிகிதம் வேறு. 1974 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 15 ஆம் தேதியிலிருந்து அரசாங்கம் ஷோ டாக்ஸை உயர்த்தியது. எவ்வளவு? 10 பங்கிலிருந்து 20 பங்கு வரையிலும் உயர்த்தினார்கள். இதற்கு ஸ்டூடியோக்காரர்களும் தியேட்டர்காரர்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து தியேட்டர்களை யெல்லாம் மூடினார்கள். 12½ ரூபாய் வரி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் ஏறத்தாழ 150 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டதால் தியேட்டர்காரர்கள் எல்லாம் கதவடைப்புச் செய்தார்கள். அரசாங்கம் அவர்களை அழைத்துப் பேசி 40 ரூபாய் என்று கொண்டுவந்த காரணத்தால் மறுபடியும் திறந்தார்கள். சர்சார்ஜ் இன்டிவிஜுவல் டிக்கட்டிலே போடலாமென்று அரசாங்கம் சொன்ன யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஏற்கனவே அம்மையார் சொன்னதுமாதிரி கிராமப்புறங்களிலே

[திரு. கோவை செழியன்] [1975 அக்டோபர் 25]

உள்ள தியேட்டர்கள் காலை 9 மணி முதல் இரவு 1½ மணி வரையிலும் 35 ஷோக்கள் என்று கொண்டுவந்தார்கள், பிறகு 14, 16 ஷோக்கள் என்று கொண்டுவந்தார்கள். இந்த முறைப்படி பார்க்கிறபோது கூட உண்மையான கணக்கு வராது.

இன்னும் நிறைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாலும்கூட முதலமைச்சர் அவர்களே இதைப்பற்றி நிறைய அறிந்திருக்கிற காரணத்தால் நான் சொல்கின்ற கருத்தையும் மற்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிற கருத்தையும் ஏற்று இந்த இண்டஸ்ட்ரியை வாழவைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலேதான் இவ்வளவு அதிகமான என்டர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸ் போடப்பட்டு இருக்கிறது, வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இந்த அளவிற்குக் கிடையாது, தமிழ்நாட்டிலே அதிகமாக இருப்பதால் சிறிய படங்கள் ஓடுவதில்லை. தமிழ்நாட்டிலே சிறிய படங்கள் ஓடாததற்குக் காரணம் அதுதான்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மகன் ஒரு நடிகர், அவர் நல்ல முறையிலே முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று வெற்றி பெறவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்; எனக்கும் அவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் இதிலே எனக்கு கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆகவே, சிறிய படங்கள் தோல்வியடைவதற்குக் காரணம் வரிவிகிதம்தான். கேரள மாநிலத்தில் 20 சதவீதம் என்ற அளவிற்குத்தான் வரி போடுகிறார்கள். கர்நாடக மாநிலத்தில் 35 சதவீதம் என்ற அளவிற்குத்தான் வரி போடுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலேதான் 50 சதவீதம் என்று சொன்னாலும்கூட 67 விழுக்காடு என்ற அளவிற்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய படங்கள் அதனால் படுதோல்வியடைகின்றன. நான் ஒன்றும் அரசியலுக்காக இதைச் சொல்லவில்லை. இதனால் பெரிய படங்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லை, எம். ஜி. ஆர். சிவாஜி ஆகியவர்கள் நடிக்கும் படங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. சிறிய படங்கள் தான் செத்து விடுகின்றன. நானும் ஒரு சிறிய படத்தை எடுத்தேன், அதை வாங்க யாரும் முன்வரவில்லை, அதிலே ஏற்பட்ட கடனை சரிக்கட்ட ஒரு பெரிய படம் எடுக்க ஆரம்பித்தேன், ஆரம்பித்தவுடன் எல்லா ஏரியாக்களிலும் விற்றுவிட்டேன். நான் எடுத்த படம் நல்ல படம்தான், முதலமைச்சருக்குக்கூடத்

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. கோவை செழியன்]

தேரியும், இருந்தாலும் வாங்கினால் ஓடுமோ ஓடாதோ என்று பயந்து கொண்டு வாங்காமலிருக்கிறார்கள். காரணம் இந்த டாக்ஸ்தான், நான் விளம்பரத்திற்காகச் சொல்லவில்லை, முதலமைச்சருக்குத் தெரியும். அவருக்கு வேண்டிய நண்பர்கள் எல்லாம் அதிலே பணியாற்றியிருக்கிறார்கள், அவருக்கே தெரியும்.

இந்த நிலைமை மாற வேண்டுமென்றால் வரி குறைந்தேயாக வேண்டும் முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக பொது மக்களுடைய இந்த இண்டஸ்ட்ரியிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களின் கருத்தை அறிய கெலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இதை உடனடியாக நிறைவேற்றாமல், 10, 20 நாட்கள் அவகாசம் கொடுத்து அதிலே விவாதித்து பிறகு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவர் அவர்களே, நான் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழில் என்பதற்காக மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் குறைந்த செலவில் நல்ல உணர்வுகளை பெறவும் உற்சாகத்தைப் பெறவும் உரிய ஒரு பெரிய தொழிலாக வளர்ந்திருக்கிற இந்தத் திரைப்படத் தொழில் தொடர்பாக வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஆரம்பத்திலே நம்முடைய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டம் ஒரு முற்றுப்புள்ளி யென்று கருதப்படாமல், இது ஒரு கமாவாகக் (குறுக்கீடு) ஆமாம், தொடர் கதைதான், கருதப்பட வேண்டும்.

ஏதோ துக்கக் பற்றி சகோதரியார் அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள். துக்கக் சிறந்த புத்திசாலி என்ற வாதமும் இருக்கிறது. நான் அந்த வாதத்திற்குள் போக விரும்பவில்லை. ஆனால் துக்கக் யார் என்பதுபோன்ற நிலைமைகளை யெல்லாம் உலகம் விமர்சித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது. ஒரு ஆளும் அரசாங்கம், அதுவும் வரியை வாங்கி ஆட்சி நடத்தும் ஒரு அரசாங்கம் தான் செய்யும் சட்டம் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டு

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்][1975 அக்டோபர் 25]

மென்று கருத முடியாது. காலத்தையொட்டி, மக்களின் கருத்தை யொட்டி, அந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்களுடைய எண்ணங்களை யெல்லாம் அறிந்து அதற்கேற்ற வகையில் அடிக்கடி மாற்றக் கூடிய சூழ்நிலை வந்தால் அது தவறு அல்ல, ஜனநாயகத்தில் அப்படி யெல்லாம் மாற்றலாம். தமிழகத்தில் சர்வாதிகார ஆட்சி இல்லை. ஆகவே, முன்பு வந்தது, இப்பொழுது மாற்றியிருக்கிறார்கள். இன்னும் எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் கேட்ட பிறகு அரசாங்கத்திற்கு நிறைய வருமானத்தைத் தருகின்ற தொழிலுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இன்றையதினம் பொறுப்பேற்றிருக்கிற முதலமைச்சர்கள் இதுபோன்ற மக்கள் பிரச்சனை வரும் நேரத்தில் பிடிவாதமாக இல்லாமல் ஏதோ தான் கொண்டதுதான் முடிவு என்று இல்லாமல் எத்தனை தடவைகள் எதிர்க்கட்சியினரில் கருத்துக்களையும் மற்றவர்களின் கருத்துக்களையும் ஏற்று அனுசரித்துக் காரியங்களை ஆற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் அறிவோம்.

ஆனால் இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் நான் தமிழ் நாட்டிலே ஒரு தயாரிப்பாளன், ஒரு விநியோகஸ்தன், மலையாளத் திலும் ஒரு தயாரிப்பாளன், ஒரு விநியோகஸ்தன், தெலுங்கிலும் ஒரு தயாரிப்பாளன் விநியோகஸ்தன். ஆகவே, அண்மையில் இருக்கின்ற மாநிலங்களில் உள்ள எல்லாச் சூழ்நிலைகளையும் அறிவேன். ஆனால் சென்னையிலேதான் படம் எடுக்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் இந்தத் தொழில் பெரிதாக வளராத காரணத்தினால் அங்கே ஊக்கம் கொடுத்து, இந்தத் தொழிலுக்காக உள்ள ஸ்டூடியோக்களுக்குப் பணம் கொடுத்து வருமாறு அழைக்கிறார்கள். அதே காரணத்திற்காகத்தான் அங்கே வரி விகிதத்தை அதிகம் ஆக்காமல் குறைந்த விகிதத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் இந்தியாவிலேயே அதிகமாக வளர்க்கப்பட்ட இடமாகவும், தொழில் வளர்ந்த இடமாகவும், அதிகக் கொட்டகைகளைக் கொண்ட இடமாகவும் தமிழ்நாடு இருப்பதால்தான் தொடர்ந்து அரசாங்கம் ஒவ்வொரு தடவையும் தொழில் வளர வரிவிகிதத் தையும் அதிகமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்றையதினம் இங்கு வந்துள்ள இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. கம்பவுண்டிங் கொண்டு வந்ததற்கான காரணங்கள் எல்லாம்

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

விளக்கப்பட்டன. முதலில் ஒரு உத்திரவு போட்டது உண்மை. காலை 9 மணியிலேயிருந்து இரவு இரண்டு மணிவரையிலே உள்ள நேரத்தைக் கணக்கெடுத்து அந்த நேரத்தின் அடிப்படையிலே 5 காட்சிகள் என்று முதலிலே சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொல்லப்பட்டது தவறு என்று தெரிந்ததும் ஜூன் மாதம் 16-ஆம் தேதி என்று கருதுகிறேன், 16 காட்சிகள் என்று அது வரையறுக்கப்பட்டது. 16 காட்சிகள் என்று ஜூன் மாதம் 16-ஆம் தேதி வரையறுக்கப்பட்டு ஜூலை மாதம் 18 ஆம் தேதி அப்படி வரையறுக்கப்பட்ட இந்த கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கைவிடப்பட்டது. அதற்கான காரண காரியங்களுக்குள் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. இந்தத் துறையின் நிர்வாகச் செயலாளர் திறமை படைத்தவர்கள், அதைப்பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் நான் பாராட்டுவேன், நன்றாக அறிவேன். நம்முடைய துறைச் செயலாளரும் பிரச்சினைக்குரியவர்களும் கூடி அமர்ந்தால் நல்ல நியாயத்தையும், இன்னும் வருமானத்தையும் வழங்கவும் பெறவும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை 'சவுத் இன்டியன் ஃபிலிம் சேம்பரும்' எல்லா டிரிங் தியேட்டர் உரிமையாளர்களும் இன்னும் எக்ஸிபிட்டார்ஸ் போன்ற இவர்களெல்லாம், இந்த விவரங்களை அரசாங்கத்திடம் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று இப்பொழுது கடந்த மூன்று நான்கு தினங்களாக நாங்கள் அவர்களோடு கலந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் தொழில் உண்மையாகவே நசித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தமிழ்நாட்டில் பார்த்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 55 படங்கள் சராசரியாக ரிலீஸ் ஆகின்றன. நண்பர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் நடிக்கும் 5 படங்கள், நண்பர் சிவாஜி கணேசன் நடிக்கும் படங்கள் 8, ஆக இந்த எட்டும் ஐந்தாம் சேர்ந்து 13 படங்கள் போக மீதமுள்ள 42 படங்களும் சிறிய தயாரிப்பாளர்கள் தயாரிக்கும் படங்களாகும். இந்த 42 படங்களில் பெரிய வெற்றி பெற்ற படம் என்னுடைய படம். சாதாரண வெற்றி பெற்ற படங்கள் இரண்டு. இந்த 42 படங்களும், ஒரு படத்திற்கு சுமார் 7 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து தயாரித்திருந்தால், கிட்டத்தட்ட 3 கோடி ரூபாய் நஷ்டம்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1975 அக்டோபர் 25]

சினிமாத் தொழிலுக்கு. இந்த நஷ்டத்திற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. “டாக்ஸ்” மட்டும் காரணமல்ல. தியேட்டர் வாடகை போன்றவைகள் இருக்கின்றன. சேம்பரில் நாங்கள் உட்கார்ந்து கலந்து பேசி மெமோரண்டம் தயாரித்து அந்தத் தயாரிப்பாளர்களுக்கான அறிவுரைகளை யெல்லாம் முதலமைச்சர் சுவர்களிடமிருந்து பெறவிருக்கிறோம். நிச்சயமாக முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் அந்தத் தொழிலுக்கு எல்லாவிதமான ஊக்கங்களையும் அளிப்பார்கள் என்று உறுதி எங்களுக்கெல்லாம் உண்டு.

ஆனால், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் நிகழ்த்தவைகளைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு நான் விரும்பவில்லை. 1968 தியேட்டர்களுக்கும் சரியான கால வரம்பு அளிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களும் கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தை ஒத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். பரவலாகப் பேசப்படுகிறது, அதிகாரிகள், அதுவும் மேல் மட்டத்திலே உள்ள அதிகாரிகள் அல்ல. கீழ் மட்டத்திலே உள்ள அதிகாரிகள் சரியான முறையில் ஒத்துழைப்பு தரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சில சம்பவங்கள் கூட எனக்குத் தெரியும். அந்த அளவிற்கு ஒரு கருத்து இருக்கிறது. ஆகவே, நான் தெரிவிக்க விரும்புவதெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதை ஒரு ‘கமா’ என்று கருதி, இதை இதோடு முடிந்து விட்டது என்று எண்ணாமல் நாங்கள் சொல்லும் யோசனைகளைக் கருத்தில் வைத்து கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் என்று அல்ல. இதைவிட வேறு சிஸ்டங்கள் இருக்கின்றன, அவைகளுக்கெல்லாம் ஏற்றவகையில் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். அந்த வரிகளைக் குறைக்க வேண்டும் அல்லது வரிகளைக் குறைக்காமலேயே அவர்களுக்கு நிவாரணம் தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இதைப் புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் செழியன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல இது சாதாரண தொழில் அல்ல. ஆனால் இன்று ஏதோ ஒரு காரணத்தால் இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. இன்னும் மூன்றாண்டுகாலம் போனால் நிச்சயமாக இந்தத் தொழிலே தமிழ்நாட்டிலே இருக்காது என்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு இந்தத் தொழில் கெட்டுப் போய்விட்டது. நம்முடைய கொள்கையே கூட

[1975 அக்டோபர் 25 [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

Tap the rich and pat the poor.

அதாவது அதிகமாக யாரால் வரி செலுத்த முடியுமோ அவர்களிடத்திலேயிருந்து வாங்கி நலிந்தவர்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பது நம்முடைய கொள்கைகளிலே ஒன்றாகும். தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் ஏராளமான இந்திப்படங்கள் வருகின்றன. இந்திப்படங்கள் வர வேண்டாமென்று தடுக்கவில்லை. அவர்கள் வெற்றி பெறுவதற்குக் காரணம் கலரில் 50 லட்சம், 60 லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டுத் தயாரித்து வெளியிடுகிறார்கள்.

Visual Inspiration

அதிகமாக இருப்பதால் இந்திப் படங்களுக்கு சிறிய கிராமங்களிலேயும்கூட அதிகமாக வசூலாவதைப் பார்க்கிறோம். இதைப் போல தமிழ்நாட்டிலேயும் கலர்ப்படங்கள் தயாராகின்றன, பெரிய நடிகர்கள் இரண்டு பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எடுக்கும் கலர்ப்படங்களுக்கு ஏராளமான பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்கள். நடிப்புச் செல்வாக்கு, ஆடம்பரமான காட்சி இன்னும் மற்றக் காயங்களினால் அந்தப் படங்களுக்கு வெற்றி கிடைக்கிறது. நாம்கூட கலர்ப்படங்களுக்கு என்று ஒரு கட்டண விகிதத்தை நிர்ணயிக்கலாம், பிளாக் அண்ட் ஒயிட் படங்களுக்கு ஒரு கட்டணத்தை வரையறுக்கலாம். முனிசிபல் டவுன்களுக்கு ஒரு கட்டணத்தையும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு ஒரு கட்டணத்தையும் விகிதக்கலாம். இப்படிப்பட்ட பலமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த எல்லா முறைகளையும் ஆராய்ந்து, இந்தத் துறை இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆராய்ந்து இன்னும் வருமானம் உள்ளதாகவும், இன்னும் எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்கக் கூடியதாகவும் செய்ய வேண்டுமென்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி, இந்தத் தொழில் எங்களை ஆளாக்கிவிட்டது. மட்டுமல்ல, நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே திரை உலகத்தில் சில நல்ல பெருமைகளை யெல்லாம் பெற்ற கலைஞர். அவர்கள் இந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களின்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1975 அக்டோபர் 25]

ஆலோசனைபேரில் தென்னிந்திய வர்த்தக சபையில், நானும் நண்பர் செழியன் அவர்களும், மாற்றுக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகயிருந்தாலும், கட்சி என்று இல்லாமல் பொதுவான நோக்கத்தில் உட்கார்ந்து நல்ல மெமோரண்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு தென்னிந்திய வர்த்தக சபை முடிவு செய்திருக்கிறது. அநேகமாக இன்னும் மூன்று நான்கு தினங்களில் வழங்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தத் தொழில் வளர நம்முடைய அரசாங்கம் ஏராளமான உதவிகளைச் செய்திருக்கிறது.

ஒன்றை மறந்து விடுகிறார்கள் சகோதரியார் அவர்கள். எப்பொழுது பார்த்தாலும் தமிழ்நாடு அரசாங்கம்தான் அவர்கள் கண்ணிலே தெரிகிறது. மேலே உள்ள அரசாங்கம் தெரிவதே இல்லை. 'ரா—ஸ்டாக்' விலை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்ன இருந்தது? இன்றையதினம் என்ன நிலை? படம் ரிலீஸ் ஆகும் நேரத்தில் ஒரு பிரிண்ட் எடுக்க முன்பு 4,000 ரூபாய் செலவானது, இன்றைக்கு 7,000 ரூபாய் ஆகிறது. 3,000 ரூபாய் எக்ஸைஸ் டியூட்டி யாருக்குப் போகிறது? எக்ஸைஸ் டியூட்டி அவர்கள் வசூலித்துக் கொள்கிறார்களே தவிர, மத்திய அரசிடமிருந்து எந்தவிதமான உதவியும் கிடையாது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு எங்களிடமிருந்து கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போகிற மத்திய சர்க்கார் என்ன வசதியை செய்து தருகிறது? ஒரு ஃபிலிம் டிஸ்ட்ரீப்யூஷன் கார்ப்பரேஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாருக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? அதையெல்லாம் சகோதரியார் எடுத்துக் கூற வேண்டாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அடுத்த முறை பாராளுமன்றம் போனால் பேசலாம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: அடுத்த முறை சகோதரியார் என்கே செல்லுவார்கள் என்று தெரியாது. இப்போதே அவர் அடிக்கடி டெல்லிக்குப் போய் வருகிறார். இங்கே இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது என்று அவர்கள் அங்கே சொல்ல முடியுமா?

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் 'கமா'-வாகக் கருதி நல்ல நிலைமைகள் ஏற்படும் அளவுக்கு சட்டத்தின் நிலைமைகளை முறைப்படுத்தி இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள எங்களை எல்லாம் வாழவைக்க, வளர எல்லா உதவிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, நமக்கு முன்னால் இருக்கக்கூடிய மசோதா என்டெர்டெய்ன்மெண்ட் டாக்ஸை எப்படி வசூல் செய்வது என்பதாகும். முன்பு இது சட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட போது நகரசபைகளுக்கு, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வரவேண்டிய 15 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது; அந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்று அன்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது அந்தச் சட்டம் வாபஸ் வாங்கப்படுகிறது. அப்படி வாபஸ் செய்யப்படுவதன் மூலம் சர்க்காருக்கு 15 கோடி ரூபாய் வசூல் ஆகிறதா என்ற கேள்விகளுக்குப் பதில் கிடையாது.

இந்த மசோதாவில் சினிமாப் படத்தைப் பற்றியெல்லாம் பேசப் பட்டது. அது எப்படி ரெலவன்ட் என்று தெரியவில்லை. 100-க்கு 95 படங்கள் வெற்றி பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். எப்படி வெற்றி பெறும்? ஒரு படம் கூடத் தரமான படமாக இல்லை. பணம் இல்லாமலே படம் எடுக்கிறார்கள். நடிகர்களுக்குக் கடன், ஸ்டூடியோக்களுக்குக் கடன் என்று கடன் வாங்கி எடுத்தால் எப்படி லாபமாக இருக்கும்? ஜனங்கள் சினிமாவுக்குப் போகவில்லையா என்று கேட்டால் போகத்தான் செய்கிறார்கள். இந்தப் படங்கள் 60 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்வதால் நன்றாக ஓடுகிறது என்று சொன்னார்கள். 'நெல்லு' என்ற மலையாளப் படம் மூன்று மாதங்கள் ஓடியதே.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: நெல்லு என்ற மலையாளப்படம் இங்கே அண்ணா தியேட்டரில் ஓடியது. ஆனால் மலையாளத்தில் அது வெற்றிகரமான படமல்ல.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: இங்கு செலவு செய்வதில் கால்வாசி கூட மலையாளப் படங்களை எடுப்பவர்கள் செலவு செய்வதில்லை.

[1975 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மலையாளப் படம் மாதிரி எடுத்தால் சென்சார் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: செகன்ட் ரேட் பிக்சர்சில் 'உறவு சொல்ல ஒருவன்' நன்றாக ஓடியது. ஆனால் வருகிற படங்கள் உண்மையிலேயே படங்களாக இல்லை. வேறு யாரும் அதை நசுக்க வேண்டியதில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இது சினிமா பற்றிய விவாதமா அல்லது வரி பற்றிய விவாதமா?

திரு. என். கே. பழனிசாமி: 15 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஆகாமல் சர்க்காருக்கு எப்படி வரப் போகிறது? இதற்குக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்தவிதமான ஆலோசனையும் சொல்லவில்லை.

980 தியேட்டர் ஓனர்களில் 230 பேர்தான் கம்பவுண்டிங்குக்கு வந்தார்கள். கம்பவுண்டிங் என்றாலே வரிக் குறைப்பு என்றுதான் அர்த்தம். வரி குறைக்க முன்வந்தும் ஏன் பெருவாரியான தியேட்டர்காரர்கள் முன்வரவில்லை? அந்தத் தியேட்டர்காரர்கள் சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள். பொதுஜனங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். தொடர்ந்து நடக்கிறது. சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிவிட்டால் நடக்காமல் போகுமா? கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசருக்கு ஒரு சிறு தியேட்டர்காரர் மாதம் 500 ரூபாய் கொடுத்து விட வேண்டும்; பெரிய தியேட்டர்காரர்கள் 1,000 ரூபாய் கொடுத்து விட வேண்டும். சபையர் தியேட்டர்காரர்கள் 10,000 ரூபாய் வரி வசூல் என்று காட்டுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தாங்களே 300 டிக்கட் 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் என்று போட்டு விற்கிறார்கள். அதற்கு ஆட்களை வைத்திருக்கிறார்கள். பிளாக்க் மார்க்கட்டில் வேறு விற்கிறார்கள். வரி மோசடி செய்கிறார்கள். அந்த மோசடியைத் தடுக்காமல் சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கினால் எப்படி வசூல் செய்வது?

தியேட்டர்கள் பூராவையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கலைவாணர் அரங்கத்தை இவ்வளவு டாக்ஸ் வசூலாகும் என்று கணக்கெடுத்து குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அதே போன்று இந்த தியேட்டர்களுக்கும் கணக்கெடுத்து குத்தகைக்கு விட்டால்தான் பிரச்சினை தீரும்.

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

பஞ்சாயத்து யூனியன், டவுன் பஞ்சாயத்து பகுதிகளில் உள்ள தியேட்டர்களில் டவுன் பஞ்சாயத்து ஆபீசரை உள்ளே அனுமதிப்பதில்லை. எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு டிக்கட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய அவர்களை அனுமதிப்பதில்லை. கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்தான் போய்ப் பரிசீலனை பண்ண வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் போனாலும் பணத்தைக் கொடுத்துக் சரி செய்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரிக் குறைகளைப் போக்காமல் ஏற்கனவே போட்ட சட்டத்தை வாபஸ் வாங்க ஒரு அவசரச் சட்டம் தேவையா? இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும். சரியான முறையில் வரியை வசூலிக்கக்கூடிய முறையில் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேளிக்கை வரி மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சினிமாத் துறையினுடைய பல்வேறு துணுக்கங்களைப் பற்றியும் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் தளர்ச்சியைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை சினிமாத் துறையில் அவ்வளவு அதிகமான ஈடுபாடோ அல்லது அதிலே துணுக்கமான விஷயங்களைத் தெரிந்தவன் என்றோ சொல்லிக் கொள்ள முடியாது. சினிமாத் துறை எப்படி நடக்கிறது என்று கேள்வி ஞானத்தால்தான் அறிந்திருக்கிறேன். ஆகவே, அந்த விஷயங்களுக்கெல்லாம் நான் செல்ல விரும்பவில்லை.

(திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா தலைமை)

நம்முடைய நிதி ஆதாரத்தில் முக்கியமான ஒன்றாக கேளிக்கை வரி இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கேளிக்கை வரி என்று சொல்லக் கூடிய வரி பெரும்பங்கு உள்ளாட்சிகளுக்குச் செல்லுகிறது என்பது ஓர் உண்மை. ஆகவே, உள்ளாட்சிகளுக்குப் பெரும் பங்கு கிடைக்கின்ற ஒரு நிதி ஆதாரத்தில் நாம் எப்படியெல்லாம் செம்மையாகச் செயல்பட்டு இருக்கின்ற சட்டவரையறைக்குட்பட்டு முழுமையாக அந்த நிதியைப் பெறமுடியும் என்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1975 அக்டோபர் 25]

உள்ளாட்சித் துறைகள், குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் நிதிப் பற்றாக்குறையினால் பெரிதும் அவதிப்படுகின்றன. பல மாதங்கள் ஊழியர்களுக்குக் கூடச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் பேரூராட்சி மன்றங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்ற நிலையை அறிகிறோம். நான் தொகுதியில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட நேரத்தில் ஒருசில ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்களில் பணியாளர்களுக்கு இரண்டு மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்த நிலையைப் பார்த்தேன். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும் ஒன்றியத்தின் ஆணையாளர்களையும் கேட்டால் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாகக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மின்சாரத் துறைக்குக் கட்டக்கூடிய மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூடக் கட்ட முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமையை நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்.

ஆகையால் ஊராட்சி மன்றங்களுடைய நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்க நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படி முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்போது அவற்றினுடைய நிதி ஆதாரங்களை எப்படிப் பெருக்க முடியும், அதற்கான வாய்ப்புகள் யாவை என்பதை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது என்று கேள்விப்பட்டேன். அந்தக் குழுவின் முடிவு என்னவாயிற்று என்று இன்றுவரை தெரியவில்லை.

(முற்பகல் 11.30.)

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக மதிப்பீட்டுக் குழு இந்தத் தலைப்பை எடுத்து ஊராட்சி மன்றங்களின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்க எந்தெந்த வகையில் சட்டத் திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும். எந்தெந்த முறையில் இன்றுள்ள நிர்வாக நெறிகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இன்றிருக்கும் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு எப்படி செம்மையாக வரிகளை வசூல் செய்ய முடியும் என்று மதிப்பீட்டுக் குழு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று அங்குள்ள நிர்வாக அதிகாரிகளையும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும் ஊராட்சி ஒன்றிய பெரும் தலைவர்களையும் அதிகாரிகளையும் அழைத்து வைத்து ஆராய்ச்சி நடத்தியபோது, விசாரனை செய்த போது நமக்குத் தெரிய வந்தது.

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சுமார் 90 சதவிகிதம் இந்த கேளிக்கை வரியிலிருந்துதான் ஊராட்சிமன்றங்களுக்கு வருமானம் வருகிறது. ஊராட்சி மன்றங்களில் மிக முக்கியமான நிதி ஆதாரம் இந்தக் கேளிக்கை வரியாகும். ஆகவே, வரி முழுமையையும் பெறுவது நிதி நிர்வாகத்தின் முக்கியமான அடிப்படை. அது ஒன்று, அதோடு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்பது மற்றொன்று. இந்த இரண்டும் முக்கியமானவை, நிதி நிர்வாகத்தை செம்மையாக நடத்த வேண்டும். அதில் முழுக் கவனமும் செலுத்தப்படவில்லையோ என்ற ஐயப்பாடு நாட்டில் இருக்கிறது. அந்த ஐயப்பாடு ஐயப்பாடோடு நின்றுவிடாமல் அப்படி ஐயப்பாடு ஏற்படும் வகையில் சில காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே இதில் முழு கவனம் செலுத்துவது அவசியம். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் ஜீவாதாரமான, அடிப்படையான, அதிக வருமானம் வரக்கூடிய இந்தக் கேளிக்கை வரியை முழுமையாக டாப் செய்வதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்து இந்தச் சட்டத்தை நான் இந்த அளவில் தான் அணுகுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தை மாற்றி கம்பவுண்டிங் ஸிஸ்டத்தைக் கொண்டு வந்த போது கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் இதற்கு அதிகமான அளவிற்கு வசவேற்பு இல்லை, எதிர்ப்பு இருந்தது, ஆகவேதான் 900 திரைப்படக் காட்சிகள் காட்டக்கூடிய தியேட்டர்கள் உரிமையாளர்கள் இருந்தும் அவர்களுக்கு ஆப்ஷன் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் சுமார் 200-க்கு மேல் 300-க்கு உட்பட்டவர்கள்தான் ஆப்ஷனைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் தங்களுடைய ஒப்புதலைத் தெரிவித்தார்கள், மற்றவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை, அதற்கு முக்கிய காரணம் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் செம்மையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு தயக்கம் காட்டினார்கள், அதற்கு என்ன காரணம் என்ற கேள்விக்குறியோடு அவர்கள் விட்டுவிட்டார்கள்.

இந்த மன்றம் அந்தக் காரணத்தை நன்கு உணருகிறது. இது ஒரு உண்மை. அந்த உண்மையை நாம் சந்தித்துத்தானாக வேண்டும். பல்வேறு ஊர்களில் இருக்கிற தியேட்டர்களில் இன்று கொடுக்கப்படுகிற டிக்கட்டுகள் உண்மையான டிக்கட்டுகள் அல்ல.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1975 அக்டோபர் 25]

எப்போது சென்று பார்த்தாலும் அதைக் கண்டுபிடிக்கலாம். மற்றப் பகுதிகளில் எப்படியோ, இந்த உண்மையை மதிப்பீட்டுக் குழுவின் விசாரணையின்போது மாநில அளவில் எல்லா ஊர்களிலும் சொல்லப்பட்ட ஒரு உண்மை எது என்றால் அது இந்த உண்மையாகும். அதை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த உண்மையை நாம் சிந்தித்தாக வேண்டும். கம்பவுண்டிங் ஸ்டைல்தை நடைமுறைப் படுத்த அதிகாரிகள் தயக்கம் காட்டினார்கள் என்ற உண்மை வெளியாகுமானால், அது இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டு அதை உணரக் கூடிய ஒரு கட்டாயம் நமக்கு ஏற்படுமானால் இதை மாற்றுவதற்கு என்ன வழி என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்று ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். கிராம நிர்வாகத்திற்கு இன்று போதிய அளவு நிதி இல்லை, பற்றாக்குறை நிலை இருக்கிறது என்று ஊராட்சி மன்றங்கள் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கக்கூடிய சட்டங்களை உறுதிப்படுத்துவதில் நாம் தயக்கம் காட்டுவது சரியல்ல. இன்று கம்பவுண்டிங் ஸ்டைல்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் என்ற நிலை ஏற்படுமானால் அது நம் ஆட்சியின் மாட்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் பெருமையைச் சேர்க்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆபீஸன் கொடுத்தோம். கீழ்மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகள் ஏன் இதைப் பயன்படுத்தத் தயங்கினார்கள், ஏன் என்போர்ஸ் செய்யவில்லை? ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களும், நகராட்சி மன்றப் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்களும், அதிகாரிகளும், தியேட்டர் உரிமையாளர்களும் ஒன்று சேரும்போது பல சிக்கல்கள் உருவாகின்றன.

நான் சொல்கிறேன். 25 சதவீகிதம் அளவிற்குக் கூட கேளிக்கை வரியை டாப் செய்ய முடியவில்லை யென்ற உண்மையை நாம் ஒத்துக்கொண்டுதானாக வேண்டும். அந்த உண்மையை நாம் சந்திக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அந்த உண்மையை சில பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறது அரசுக்கு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. ஊராட்சிமன்றங்களில் வருவாயைப்

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பெருக்க இந்த கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தை எப்படியெல்லாம் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று சில பரிந்துரைகளை மதிப் பீட்டுக்குழு செய்திருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரைகளை அரசு பரிசீலித்ததா? அந்தப் பரிந்துரைகளின் பேரில் அரசினால் எடுக்கப் பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை? அந்தப் பரிந்துரைகள் வந்த தற்குப் பிறகுதான் இந்த கம்பவுண்டிங் லிஸ்டம் கொண்டுவரப் பட்டதா? இந்த கம்பவுண்டிங் லிஸ்டம் சரியாக வேலை செய்ய வில்லையா? அல்லது அரசு அதைச் சரியாக அமல்படுத்த முடிய வில்லை என்பதை இந்த அரசு ஒத்துக் கொள்கிறதா? அரசுப் பணியாளர்கள் தயக்கம் காட்டினார்கள் ஆகவே, விட்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்வது முறையா? அப்படிச் சொல்வோமேயானால் இன்ஸ்பார்டினைஷன் வளராதா, கர்ப்ஷன் வளராதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் சொல்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் சொல்கிறார்கள் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் ஆதரித்துத்தான் சொல்வார்கள் அல்லது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்த்துத்தான் சொல்வார்கள் என்று நினைப்பதை விட்டுவிட்டு சொல்லக்கூடிய விஷயங்களைப் ப்ராஜெக்ட்லாகப் பார்க்க வேண்டும்.

உலகத்தில் நடப்பதைப் பார்த்து முடிவுகள் எடுப்பது நல்லது. சுமார் 700 தியேட்டர் ஓனர்கள் ஒப்புதல் தரவில்லை. கீழ்மட்டத் திலுள்ள அதிகாரிகள் தயக்கம் காட்டினார்கள். ஆகவே, மாற்றுகிறோம் என்று சொல்வது நல்லதொரு நிர்வாகத்திற்கு அடிகோலாது. பழைய முறைக்கு குறுகிய காலத்தில் திரும்பச் செல்வது, கீழ்மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளின் கட்டாயத்திற்கு நாம் பணிகிறோம் என்ற நிலை உருவாகுமானால் அது நல்லதல்ல. இடைக்காலத்தில் எவ்வளவு தியேட்டர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுத்து லைசென்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒருசில நல்ல அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுத்தால் ரெப்ரசென்டேஷன்ஸ் வருகின்றன. எல்லா ரெப்ர சென்டேஷன்களையும் கொண்டு வருவதில்லை. நாங்களே பில்ட்ர் செய்துவிடுகிறோம்

This is a definite fact. This fact should be fully made aware by the Government. Otherwise, it will not be good for the administration. It will not be good for the financial administration of the State. At the same time, whatever action the Govern-

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1975 அக்டோபர் 25]

ment takes and whatever be the intention of the legislation—proposed legislation—must be fully understood by the officials at the lower level and they should be fully implemented by them.

என்ற வகையிலேதான் நாம் அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தக் கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் சில நிதர்சனமான உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

நான் சில உண்மைகளைத் தெரிந்து இருக்கிறேன். அந்த உண்மைகளைத்தான் நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த உண்மைகளைப் புரிந்து கொண்டு, அதை நாம் செயல்படுத்த வேண்டும்.

மற்றொன்று, இந்த சினிமாத் துறை இதனால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற வாதத்தைச் சொன்னார்கள். சினிமாத் துறை எப்படி இதனால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நம்முடைய கவலை யெல்லாம், சினிமா போகிறவர்கள் இந்த வரியால் பாதிக்கப்படப் போகிறார்களே என்பது தான். அப்படிப் பார்த்தால், அந்த நிலைமை இல்லை. நாளுக்கு நாள் சினிமா போவோரின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. கியூ நீண்டு கொண்டே போகிறது. இதை நாம் தினசரி பார்க்கிறோம். அது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. நம்முடைய கவலை எல்லாம் இப்படி மக்கள் கட்டுகிற பணம், தியேட்டர் உரிமையாளர்கள் அரசாங்கத்திற்காக வசூலிக்கிற பணம் அரசாங்கத்திற்கு வராமல் சமூக விரோதிகளான அவர்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதே என்பது தான். நாட்டு மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் கட்டுகிற அந்தப் பணத்தை இந்த சமூக விரோதிகள், சண்டாளர்கள் எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 10,000 ரூபாய் வரி வசூல் என்றால் பத்து நூறு ரூபாய்க்கு வரி வசூல் என்று எழுதி விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தியேட்டர் ஓனர்களை எப்படிச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனையை நாம் சிந்திக்கவேண்டுமே தவிர வரி அதிகரிப்பதால் ஒன்றும் அது தீர்ந்து விடாது.

வசூலிக்கப்படுகிற பணம் அத்தனையும் அரசாங்கத்திற்கு வருவதற்கு என்ன வழி என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இந்தக் கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது போல் இது ஒரு தொடர்கதையாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. பலவிதமான அனுபவங்களை நாம் பார்க்கிறோம். அந்த அனுபவங்களின் அடிப்படையில் பல சட்டங்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். சட்டங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னாலும், அந்தச் சட்டங்களை எப்படி முழுமையாக அமல் படுத்த முடியும் என்பதை முழுமையாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நண்பர் அரங்கண்ணல், கோவை செழியன் இங்கே விரிவாக அந்தத் துறையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களை யெல்லாம் கூட இந்தக் கூட்டாய்வுக் குழுவில் போட்டு, இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து, இந்தச் சட்டத்தை விரிவானதொரு சட்டமாக, எந்த விதத்திலும் அரசாங்கத்தின் வருமானம் குறையாமல் இருக்கும் வகையிலும், மிக அதிகமான வருவாயை பெற்று ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நல்ல விதத்தில் இயங்கவும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவாக ஆராய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று இந்த அளவுக்கு எடுத்துச் சொல்லி என் கருத்தைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய சினிமாத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் மதிப்பிற்குரிய எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அரங்கண்ணல், எங்கள் கட்சியை விட்டு வேறு கட்சிக்குச் சென்று மீண்டும் நம்முடைய கட்சிக்கு வரக்கூடிய செழியன் போன்றவர்கள் எல்லாம்

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்படி ஒரு டேமேஜிங் ஸ்டேட்மென்ட் சொல்வதை உண்மையிலேயே வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். அவர் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும். எங்கள் கட்சிக்கு மறுபடியும் வருவார் என்று மட்டும் அவர்கள் சொல்ல வேண்டாம் என்னுடைய நானயம். என்னுடைய அரசியல் தண்மையை அது பாதிக்கும். ஆகவே, தயவுசெய்து அவர் அதை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1975 அக்டோபர் 25]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): முதலமைச்சர் மகன் மு. க. முத்து நடித்த படம் நல்ல படம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு வேளை அவர்கள் தலைவர் அதற்காக கோபப்பட்டு விடுவார். அதனால் அவர் இங்கே திரும்பி வருவார் என்று சொன்னேன். இப்போது வரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார். ஆகவே, இனி வரமாட்டார் என்று எப்படித் தெரிவிக்க முடியும்?

இந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சினிமாத் துறை நசித்து விடுகிற அளவுக்குப் போய்விடும், அது கெட்டுப் போய்விடும், இது அமெரிக்காவில் இருக்கும் பெரிய சினிமாத் துறைக்கு அடுத்த துறையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, அதை நசித்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிக்க இண்டரஸ்டோடு சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் 2 மாதத்திற்கு முன்பாக ஒரு செய்தியை தமிழகத்திற்கு அளித்தார்கள். மாண்புமிகு நண்பர் ஓ. பி. இராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரேடியோவில் அந்தச் செய்தி வந்தது. பத்திரிக்கைகளில் வந்தது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக வந்த அந்தச் செய்தி என்னவென்றால், “ஏறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்கை தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய திரைப்படக்காரர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள்” இது சாதாரண ஸ்டேட்மென்ட் அல்ல. ஏறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே ஏமாற்றக் கூடியது என்றால் அதை இன்னும் சற்று கவனமாக கவனிக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் செழியன் சொல்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக நாம் அவர் பேரில் அனுதாபப்பட்டு அவர்கள் ஏதோ காரணடி செய்கிறார்கள் என்பதற்காக இருக்கின்ற ஸிஸ்டம் போதும் என்று விட்டு விடவேண்டாம். 10 கோடி வரி ஏய்ப்பு என்றால், முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். செழியன் அவர்கள் எதை எதிர்க்கிறாரோ அதைச் செய்ய வேண்டும், அவர் எதை ஆதரிக்கிறாரோ அதிலே ஏதோ இருக்கிறது என்று தெரியும், அவருக்கு நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

10 கோடி ரூபாய் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்றால், அந்த 10 கோடி ரூபாயில் தென் மாவட்டங்களில் 80 சதவிகிதம் ஏமாற்றுகிறார்கள். இன்னும் சில மாவட்டங்களில் 50 சதவிகிதம், வரி ஏய்ப்பு செய்கிறார்கள், சென்னை, சென்னையைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் 25 சதவிகிதம் வரி ஏய்ப்புச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிரார்கள். 10 கோடி ரூபாய் தமிழக அரசுக்கு, உள்ளாட்சித் துறைக்கு வரக் கூடிய பணம் ஏமாற்றப்படுகிறது என்றால், அதைக் கண்டிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்மையார் அவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்ன மாதிரி, டிக்கெட் அடிப்படையிலேயே எத்தனையோ ஊழல் இருக்கிறது. அது எல்லாம் இலாகாவிற்குத் தெரியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் லத்திப் அவர்கள் சொன்னது போல் இலாகாவினரும் சேர்ந்து தான் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். திடீரென்று இது நடந்தால் பரவாயில்லை. நாளாவட்டத்தில் நடைபெறுகிறது. டிக்கெட்டை அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதை சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசில் முத்திரை குத்திக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த முத்திரை தேய்ந்து போன முத்திரை. ஒன்றும் தெரிவது இல்லை. ஆகவே, தியேட்டர்காரர்களே சின்ன கத்தரிக்காயை வெட்டி வைத்துக் கொண்டு முத்திரை குத்திக் கொண்டு விடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஷோ முடிந்த பிறகும், கணக்குப் போடும் நேரத்தில் மொத்தம் 2,000 ரூபாய் வசூல் என்றால், அதில் 10 சதவிகிதம் தான் ரூ. 200 தான் அரசாங்கத்திற்கு டிபாசிட் செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கணக்கை எழுதி விடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் அவர்களுக்கே உள்ள சோர்ஸ் கலிடத்தில் கொடுத்து சரிசெய்து கொண்டு, ஏமாற்றி வருகிறார்கள்.

போர்ட் மெம்பர் எஸ். பி. சீனிவாசன் அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்தார்கள். அதிலே சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் அமல் நடத்தப்படவில்லை. இன்றையதினம் அதை அமல் படுத்தலாம். அரசு மனது வைத்தால் நிச்சயம் அதை அமல் படுத்தலாம். டெல்லியில் ஸ்டாம்பை ஒட்டச் செய்கிறார்கள். 70 பைசா என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் என்றால் 50 பைசாவுக்கு ஒரு ஸ்டாம்பும், 20 பைசாவுக்கு ஒரு ஸ்டாம்பும் ஒட்டச் செய்கிறார்கள். இங்கே ரெவின்யூ ஸ்டாம்பு ஒட்டட்டுமே! அப்படிச் செய்தால் கிழித்துக் கொடுக்கிறபோது ஒரு பாதியில் ஸ்டாம்பு நிச்சயம் பாதி இருக்கும். அப்படி இருந்தால் நிச்சயம் ஏமாற்ற முடியாது. அப்படிச் செய்யலாம்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1975 அக்டோபர் 25]

இன்னொன்று சொல்கிறேன். நாம் பரிசுச் சீட்டுகளை இப்போது நிறுத்தி விட்டோம். பரிசுச் சீட்டு சப்ளை செய்தது போல் எல்லோருக்கும் டிக்கட் அடிக்கும் பேப்பர் சப்ளை செய்வோம், இந்த அளவுதான் டிக்கெட் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வோம், 4 சென்டிமீட்டர் நீளம் 2 சென்டிமீட்டர் அகலம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வோம், அரசாங்க அச்சகத்திலிருந்து அதை அவர்கள் பெற்று, டிக்கெட்டுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளட்டும். இந்த டிக்கெட் ஒவ்வொன்றிலும் அரசாங்க முத்திரை இருக்கும். அதனால் ஏமாற்ற முடியாது. அதோடு டிபாசித் தொகை கட்டிவிட்டு எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டும் என்றால் ஏமாற்ற முடியாது. 10 கோடி ரூபாயையும் நிச்சயமாக வசூல் செய்யலாம். இவர்கள் செய்யும் ஏமாற்று வேலையை சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் ரெயிட் செய்து கண்டுபிடிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அது ஃபூல் — புரூஃப்பாக இருக்கும். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக இந்தத் தொழில் நசிந்து விடுகிறது, இந்தத் தொழிலிலே பலவிதமான இழப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் உள்ள நிலைமை பற்றிச் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் கேரளா இருக்கிறது. அங்கே என்ன செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு செல்ப்-டிசிப்ளின் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே எப்படி என்றால், ஒரு படத்தில் நடிக்க ஒரு நடிகருக்கு என்ன ரேட் என்றால் ரூ. 15,000 ; பிளாக் கிடையாது. அப்படி ஒரு டிசிப்ளின் இருக்கிறது. எனக்குத் தெரியாது நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் தன்னுடைய படத்திற்கு நடிகருக்கு எவ்வளவு கொடுத்தார் என்று. ஆனால் கேரளாவில் ஒரு படத்திற்கு அதிக பட்சமாக ரூ. 15,000-க்கு மேல் கொடுப்பது இல்லை. அப்படி ஒரு கோட் ஆப் காண்டக்ட் வைத்து இருக்கிறார்கள். அங்கே மற்றொன்றும் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். படத்திற்கு செட்டிற்கு வரவேண்டுமானால், அங்கே நடிகரும், நடிகையும் ஒரே காரில் வரவேண்டும். அங்கே அப்படி இருக்கிறது. இங்கே நடிகருக்கு ஒரு கார், நடிகைக்கு ஒரு கார், நடிகையின் அம்மாவுக்கு ஒரு கார் நடிகையின் அம்மாவுக்கு எதற்கு ஒரு தனி கார்? நடிகைக்கு அனுப்பினால் சரி. இதை முதலில் பிலிம் சேம்பரில் சொல்லி அவாய்ட் செய்யுங்கள். அதைச் செய்தால் கொஞ்சம் உங்களுக்குச் செலவு குறையும். வரிச்

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சலுகை கொடுப்பதால் நம்முடைய செழியன் அவர்களுக்கோ, அல்லது அரங்கண்ணல் போன்றவர்களுக்கோ எந்தவிதமான பலனும் கிடையாது. உங்களுக்கு அந்தப் பணம் வரப்போவது கிடையாது. நான் ஏன் நண்பர் செழியன் அவர்களை ஆதங்கத் தோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், சட்ட மன்றத்தில்கூட அவர் சொல்ல வேண்டாம். தனியாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் எடுத்த படம் 'உழைக்கும் கரங்க'- னுக்கு, அதில் நடித்த நடிகளுக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்தீர்கள் என்பதை இரகசியமாகச் சொல்லுங்கள். அப்படிச் சொல்லுவார்களானால், அவருக்கு அந்த இடம் காலி, இங்கே வந்து விட வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன்: பெரிய படங்களிலேதான் எனக்கு லாபம். சின்னப் படங்களிலே நஷ்டம்தான்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): ரூபாய் ஒன்பது அல்லது பத்து கோடிக்கு வரி ஏய்ப்பின் மூலம் மிச்சமாகும் பணம் அங்கேதான் சில இடங்களுக்குப் போய்விடுகின்றன.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: செழியன் அவர்கள் இதைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்களே, அவரை வைத்துப் படம் எடுத்திருக்கின்றார், எனவே அவருக்கே தெரியும், அவர் எவ்வளவு வாங்கியிருப்பார் என்று.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்த சமயத்தில் ரூ. 75 ஆயிரம் கொடுத்தது உண்மை. இப்போது ரூபாய் ஏழெட்டு லட்சம் என்று வாங்குவதாக இருக்கலாம். நமது நண்பர் செழியன் அவர்கள், அன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவருக்குக் கொடுத்த அடிப்படையில் கொடுத்திருக்கின்றாரா அல்லது அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கின்றாரா என்பதை இங்கேகூட வேண்டாம், தனியாக அவரிடம் சொல்லலாம். ஒரு கால் ஷீட்டுக்கு ஐயாயிரம் செக்காகவும் மிச்சம் ரூ. 25 ஆயிரம் பண்டிலாகவும் அனுப்புகின்றாரா, அன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்து அடிப்படையில் கொடுக்கின்றாரா அல்லது ஏழெட்டு இலட்சம் என்று கொடுக்கின்றாரா என்று நண்பர் சொன்னால் நலமாக இருக்கும். ஆக, இதிலே

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1975 அக்டோபர் 25]

ஒரு கட்டுப்பாடு இருந்தால் வரி ஏய்ப்பிற்கு இடமிருக்காது. மிகச் சாதாரண நபிகர்களைப் போட்டு நமது அரங்கண்ணல் அவர்கள் எடுத்தாரே, அவள் ஒரு தொடர் கதை எவ்வளவு வெற்றிகரமாக ஓடிற்று. அந்த மாதிரி எடுத்திருக்கலாமே.

திரு. கோவை செழியன்: சினிமாத் துறையிலுள்ள பிரச்சனைகளைப் பொறுத்தவரையில், அதில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளவர்கள் ஆளும் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். நாங்களும் இருக்கிறோம். திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு என்ன கோபமோ அல்லது ஆத்திரமோ தெரியவில்லை. சினிமாத்துறை என்றாலேயே பிடிக்கவில்லை. அல்லது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சிலர் சினிமாத்துறையில் ஈடுபாடுகொண்டிருக்கின்றார்களே என்ற கோபமோ தெரியவில்லை. எனக்கு அவர் நெருங்கிய நண்பர், எனவே அவர் என்னைப் பற்றித் தப்பாகப் பேசமாட்டார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஆனால் கதை எழுதுகின்றவர்கள், வசனம் மற்றும் பாடல்களை எழுதுகின்றவர்கள் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பேரிலுள்ள கோபத்தால், அவர்களைக் குறை கூற வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் இப்படிப் பேசுகின்றார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): ஆத்திரத்தினால் எதையும் சொல்லவில்லை. எனது நண்பர் செழியன் அவர்கள் பாலுள்ள அன்பினால்தான் சொல்லுகிறேன். நண்பர் செழியன் பணத்தை யெல்லாம் இந்தத் துறையில் போட்டு ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடக்கூடாதே என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அவர் மிக்க உயரத்தில் போக வேண்டும் என்று பார்க்கின்றார். பனை மரத்திலிருந்து கீழே விழுந்தால் கை கால் உயிரே கூட போய்விடக்கூடும். எதுவுமே தேராத போய்விடக்கூடும். தரையில் இருப்பவன் விழுந்தால் லேசான காயம்கூடப்படாது போய்விடலாம். ஒரு நபிகருக்கு ஏழெட்டு லட்சம் என்று கொடுத்து விட்டு, அவருக்குச் சரியாக நடிக்கும் நபிகைக்கு ஐந்து லட்சம் என்று கொடுத்துவிட்டு, ஆக இரண்டு பேருக்கும் 12 லட்சம் கொடுத்துவிட்டு, கடைசியில் படம் 'பப்படமாக' போய்விட்டால் என்ன அவது? நண்பர் மேலேயிருந்து கீழே விழுந்தால் கை போய்விடும், கால் போய்விடும் என்றுதான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

1975 அக்டோபர் 25]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

எனவே, கேரளத்தில் உள்ள தயாரிப்பாளர்களைப் போல ஒன்று சேருங்கள். இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேலே ஒரு நடிகருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படி யாராவது கொடுப்பேன் என்று சொன்னால் முதலமைச்சரிடம் தெரிவியுங்கள். இந்த மாதிரி நீங்கள் செயல்பட்டீர்கள் என்றால், பிறகு அந்த இடத்தில் உங்களுக்கு வேலை இல்லை, இந்த இடத்தில்தான் வேலை என்ற அபிமானத்தில்தான் இதைச் சொல்லுகின்றேனே தவிர சினிமாத்துறைமீது எனக்கு ஒன்றும் கோபமில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால் சினிமாத்துறை ஒன்றும் நசித்து விடவில்லை, ஒழிந்துவிடவில்லை. சென்ற ஆண்டிலே எடுத்த படங்கள் எவ்வளவு? அதற்கு முன் வருஷத்தில் எடுத்ததைவிட சென்ற வருஷம் ஒன்றும் குறைந்து போய்விடவில்லை. ஆனால் இப்போது வெளிவரும் படங்கள் மூன்று நாட்களுக்கு மேலே ஓடவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் பாலிடிக்கஸ், சிலர் நடித்தால்தான் படம் ஓடும் என்றும் அவர் நடித்தால் அதிலே அரசியல் இருக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை, படம் மூன்று நாட்களுக்கு மேலே ஓடுவதில்லை. ஏன், நண்பர் செழியன் அவர்களே வேறு கட்சிக்காரர்கள் நடித்துள்ள படங்களைப் பார்க்கும்போது, 'என்னய்யா படம், சிவாஜி கணேசன் நடிப்பில் ஒன்றுமே இல்லை' என்று நான்கு பேருக்கு இடையில் சொல்லுவார். காரணம் ஜனங்கள் அதற்கு வரக் கூடாது என்பதுதான். இப்படி அரசியல் உணர்ச்சி உள்ளே வருவதால் தான் பல படங்கள் கெட்டுப்போய்விடுகின்றன. அரசியலை விட்டு விட்டு படம் எடுங்கள்.

எங்கள் அரங்கண்ணல் அவர்கள் எடுத்த 'அவள் ஒரு தொடர்கதை' என்ற படம் என்ன பெரிய நடிகர்களை வைத்தா எடுத்தார்? சாதாரண நடிகர்கள்தான் அதில் நடித்தவர்கள். வெற்றிகரமாக ஓடிற்று.

ஆனால் பெரிய நடிகர்களைப் போட்டு ஐந்து லட்சத்துக்கு எடுத்தால் அதை ஆறு லட்சத்துக்கு விற்பிறுக்கலாம். ஒரு லட்சம் இவருக்குக் கிடைத்திருக்கலாம். ஆனால் ஆறு லட்சத்துக்கு வாங்கியவர்கள் 50 லட்சம் எடுக்கிறார்கள் அதிலே. இவருக்கு ஒன்றும் லாபம் கிடையாது. மீண்டும் அவர்களிடம் போனால் ஒரு காபி கொடுப்பார்கள். அல்லது அடுத்த படம் எடுக்கும்போது, பாதி படத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அட்வான்ஸ் கொடுக்க முன்வரு

[Dr. H. V. Hande] [1975 அக்டோபர் 25]

It does not speak well of a Ministry, which had been in office for about 7 to 8 years, to go on changing the Bill every moment. it looks absurd. That is why I strongly plead that the Bill be referred to a Select Committee, giving due weightage to what we had said. Thank you.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று வலியுறுத்தும் முகத்தான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன்.

இன்று கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதா பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய 'ரீங் தியேட்டர்களுக்கும்', 'செமி பெர்மனன்ட் தியேட்டர்' களுக்கும் இதுவரை கொடுக்கப்பட்டு வந்த 'கம்பவுண்டிங்' செய்துகொள்வதற்கான உரிமையை ரத்து செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து, இந்த மசோதாவை ஒரு ஆர்டினன்ஸாகப் போட்டிருக்கிற காரணங்களைப் பார்க்கிற போது, கம்பவுண்டிங் செய்துகொள்ளும் உரிமையை ரத்து செய்வதனால் மட்டும் எப்படி அரசாங்கத்திற்கு வரி அதிகம் கிடைக்கும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மொத்தமாக உள்ள 979 தியேட்டர்களில் சுமார் 700-க்கும் அதிகமான தியேட்டர்கள் கம்பவுண்டிங் செய்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் நாம் கொடுத்த உரிமையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்று அரசு கருதுகிறது. சுமார் 220 பேர்கள்தான் கம்பவுண்டிங் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்பவுண்டிங் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களைத் தவிர பாக்கி இருக்கிறவர்கள் பழைய விதிமுறைகளின்படி வரி கட்ட வேண்டும். அதுதான் சட்டம். ஆகவே, கம்பவுண்டிங் செய்துகொள்ளாததால் நஷ்டம் வந்திருக்க முடியாது. கம்பவுண்டிங் செய்துக் கொண்டவர்களுக்குத்தான் நஷ்டம் வந்திருக்க முடியும். ஆகையால் கம்பவுண்டிங் செய்துகொள்ளும் உரிமையை ரத்து செய்வதனால் என்ன லாபம் வரும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

சினிமாத் துறையைப் பற்றி எனக்கு அதிகமாக ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் இங்கே பல அங்கத்தினர்கள் பேசிய கருத்துக்களைப் பார்க்கும்போது சில விபரங்களை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்தியாவிலேயே சினிமாத் துறையில் தமிழ் நாடு வளர்ச்சியடைந்ததாக இருக்கிறது. இந்த சினிமாத் துறை

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

நசித்துவிடக் கூடாது என்று உறுப்பினர்கள் கருத்து வெளியிட்
டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்
கொள்வது, இந்த சினிமாத் துறை சம்பந்தமாக, அது நசித்து
விடாமல் இருக்க ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்;
அதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டும். இந்தக் கருத்திலே முதலமைச்சரவர்கள் இருக்கி
றார்கள் என்றும் நான் அறிகிறேன். அவர்களுக்கு எல்லா
விவரங்களும் கிடைத்திருக்கின்றன. விரைவிலேயே ஒரு
சட்டத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருது
கிறேன். அதுவரையில் இந்த மசோதாவை சட்டமாக ஆக்காமல்
இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதன் மூலம் நல்ல பலன்
கிடைக்கும். நான் முதலமைச்சரவர்களை மிகவும் வற்புறுத்தி
கேட்டுக்கொள்வது இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு
அனுப்புவதன் என்பதுதான்.

கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற தியேட்டர்களை மூடிவிடக்
கூடாது. முக்கியமாக கீழ்நிலையில் இருக்கிற மக்களுக்கு கிராமப்
புறங்களிலே சினிமாதான் பொழுதுபோக்காக இருக்கிறது. இதர
நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது நமது நாட்டில் மிகவும் இந்த வசதி
குறைவாக இருக்கிறது. ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்த்
தாலும் இன்னும் அதிகமான சினிமாத் தியேட்டர்கள் வேண்டும்.
அப்படி இருக்கும்போது இருக்கின்றவைகளை மேலும் குறைத்து
விடக் கூடாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த மசோதாவை 'பாஸ்' செய்வதினால் அரசாங்கத்திற்கு
வருமானம் பெருகிவிடப் போவதாக நான் கருதவில்லை. அதற்கு
வேறு முறைகள் வேண்டும். அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து
பார்த்து, ஒரு 'காம்பிரிகென்சிவ் ஆக்ட்' கொண்டுவந்து பாஸ்
செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். ஏன் எல்லோரும்
கம்பவுண்டிங் செய்து கொள்ளவில்லை என்பதற்கான ஒரு வழி
வகையைக் காண்பதற்கு இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக்
கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும்; அதோடு ஒரு புதிய
சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: தலைவரவர்களே, சில விளக்கங்களை
மட்டும் அறிவதற்காக சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

[1975 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் இல்லை. உங்கள் கட்கியிலிருந்து சிலர் பேசிவிட்டார்கள்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நான் உரை நிகழ்த்தவில்லை. விளக்கம் பெறுவதற்காக சில குறிப்புகளை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். அது இந்த மசோதாவுக்கு சம்பந்தப்படாத விஷயம்தான்.

எல்லா தியேட்டர்களிலும் கார் பார்க்கிங் செய்வதற்கு 8 அணு, ஒரு ரூபாய் என்று வசூல் செய்கிறார்கள். அதைப்போலவே சைக்கிள் நிறுத்துவதற்கும் காசு வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படி வசூல் செய்கின்ற பணம் தியேட்டர்களுக்குப் போகிறதா அல்லது அரசாங்கத்திற்குப் போகிறதா? இதன் மூலம் மாதம் ஒரு லட்சம், இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரும். இதை போலீஸ் காரர்களே கூட செய்யலாம். அவர்களே ஒரு 'ஆர்டர்லி'-யை போட்டு, வசூல் செய்யலாம்.

இன்னொன்று, தியேட்டர்களில் விற்கின்ற பண்டங்களின் விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. வெளியே விற்கப்படுவதை விட 75 சதவிகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு அதிகம் வைத்து விற்கிறார்கள். பழைய பொருட்களை கூட அங்கே கொண்டுவந்து விற்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தடை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, மினி தியேட்டர்களைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். நேற்று நான் ஒரு சினிமாவுக்குப் போயிருந்தேன். திடீரென்று விளக்கு அணைந்துவிட்டது. அந்த நேரத்தில் ஏதாவது தீ விபத்து ஏற்பட்டால், எல்.ஐ.சி. மாதிரி ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டால் ஒருவர் கூடத் தப்பிக்க முடியாது. மினி தியேட்டர் அப்படி இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீனிவாசன் அவர்கள் கார் பார்க்கிங் பணம் யாருக்குப் போகிறது என்று கேட்டார்கள். இதுவரை தியேட்டர்களுக்குத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவர் கூறிய கருத்து எங்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தூண்டி விட்டமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப் பணம் தியேட்டர்களுக்குச் செல்லாமல் அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேரும் வழிமுறைகளுக்கான ஆலோசனையாக இருக்கிறது அவர் கூறியது.

1975 அக்டோபர் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திடீரென்று விளக்கு அணைந்து, தீ விபத்து ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது என்று கேட்டார். திடீரென்று மின்சாரம் தடைபட்டு, விளக்கு எரியாமல் இருந்தால் பாதுகாப்புக்காக பெட்ரோமாக்ஸ் லைட் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூட்டங்கள் நடத்துபவர்களுக்குச் சொல்லி இருக்கிறோம். அதைப்போல சினிமாத் தியேட்டர்களிலும் வைப்பது பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, நான் இந்த விவாதத்திலே சற்று காலந்தாழ்ந்து வர நேர்ந்தது. இந்த சினிமாத் துறை பற்றியும், அதிலே இருக்கிற சிக்கல்கள் பற்றியும் அதோடு இருக்கிற கேளிக்கை வரி பற்றியும் விவாதம் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. அந்த விவாதத்திலே எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே ஒன்றிரண்டு கருதுக்கள் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கம்பவுண்டிங் முறையில், நடைமுறையில் எப்படி சங்கடங்கள், சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதுபற்றிப் பல்வேறு கருது துக்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். வரி ஏய்ப்பு அதிகம் இருக்கிறது; கேளிக்கை வரி கட்டுவதில் ஒழுங்கினம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். பொதுவாக இது சம்பந்தமாக சட்டமியற்றும்போது நல்ல சட்டமாக இயற்றுவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறுவதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இந்தமாதிரி பீஸ் மீல் லெஜிஸ்லேஷன் என்ற முறையில் இல்லாமல் உருப்படியான ஒரு சட்டத்தை உருவாக்குவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

இப்போது ஒரு ஆர்டினன்ஸ் வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பேசுவது, “செத்தததற்குப் பிறகு பிரேத பரிசோதனை நடத்துவது” போல இங்கே போஸ்ட்மார்டம் தான் நடத்துவதாக இருக்கும் என்பதை, நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். என்னென்ன திருத்தம் செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த ஆர்டினன்ஸ் பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் சிந்தித்துச் செய்திருந்தால் நிச்சயமாக இந்தமாதிரிப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் ஏழாது.

இன்று சினிமாத் தொழில் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இங்கே என்னிப்போன்றவர்கள் பேசியதிலிருந்து ஓரளவு புரிந்துகொண்டேன். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற சினிமாத் தொழில் வேறு மாநிலங்களுக்கு ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 அக்டோபர் 25]

சிலர் கூறினார்கள். அதையெல்லாம் எப்படித் தடுப்பது, எப்படி வருமானத்தைப் பெருக்குவது என்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே, இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற சந்துபொந்துகளை, ஓட்டை உடைசல்களை நிவர்த்திப்பதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளாக, இந்தத் திருத்தத்தை இப்போது சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இது சம்பந்தமாக என்ன நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள் செய்ய முடியும், விற்பனை வரி இலாகாவிலிருந்து சோதனை செய்கிறவர்கள், அதே மாதிரி இந்த பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவிலிருந்து இந்த தியேட்டர்களுையெல்லாம் ஆய்வு செய்கிறவர்கள், இவர்களெல்லாம் என்னென்ன முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விதி முறைகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் மறுபரிசீலனை செய்து இன்று இருக்கிற, நிர்வாகத்தில் இருக்கிற சிக்கல்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். நமக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கிற வரியை ஏய்க்கிறவர்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் இதிலே 10 கோடி ரூபாய் இழப்பு இருக்கிறதென்றால் இது வேதனைக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி 10 கோடி ரூபாய், நமது அரசாங்கத்தின் கருவூலத்திற்கு வரவேண்டிய ரூபாய் ஏய்க்கப்படுகிறது.

To plug the loophole Legislation should be made.

ஆதலால் இம்மாதிரியான முக்கியமான விஷயத்திலே இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு — பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்புவது பொருத்தமாக இருக்குமென்ற ஆலோசனையை இந்த நேரத்தில் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இந்தத் தொழில் பற்றி நல்ல முறையில் தெரிந்தவர்கள் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். சட்டத் துறையிலே இதிலே இருக்கிற சட்ட துணுக்கங்களையும் ஆராய்ந்து அலசிப் பார்த்து இந்தச் சட்டத்தை ஒரு காம்ப்ரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் என்ற முறையில் விரிவாகக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொள்ளவேண்டாமென்று நான் இருந்தேன். என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் ஏற்கெனவே திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

விவாதத்தைக் கேட்ட பிற்பாடுதான் இம்மாதிரியான ஒரு மசோதா வருகிறபோது சபைக்கு உதவியாக இருக்கக் கூடும் என்று மற்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னதையும் வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்யக் கூடிய முறையில் சில ஆலோசனைகளைச் சொல்வது ஒரு உறுப்பினர் என்ற முறையில் என் கடமை என்ற நிலையில்தான் நான் எழுந்து நிற்கிறேன்.

இந்தக் குறிப்பிட்ட மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலே சொல்வதற்கு அதிகமாக ஒன்றும் இல்லை. காரணம், ஏற்கெனவே இரண்டு சட்டங்கள் அடிப்படையிலே நமக்கு வருவாய் கிடைக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளை ஒரு திருத்தம் மூலமாக சென்ற வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்திலே இந்த ஃபில்ம் உலகத்திலே இருக்கக் கூடிய சில உறுப்பினர்கள் இதை இவ்வளவு வேகமாகக் கொண்டு வரக் கூடாது என்று ஆட்சேபித் திருக்கிறார்கள். அதற்குக் கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பிறகு இன்னொரு திருத்தம் வந்தது. அப்போதும் இதே ஆட்சேபணைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டம் முடிந்த பிற்பாடு ஜூலை மாதம் 21-ம் தேதி ஒரு அவசரச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அந்த அவசரச் சட்டத்தைச் சட்டமாக்குவதற்குத்தான் இப்போது வந்திருக்கிறோம். வேறு முறையில் சொல்லப் போனால் ஒரு வருஷத்திலே 4 விதமான திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்தக் கடைசி திருத்தம் வருவதற்குக் காரணம் இல்லை என்பதற்கு கொடுத்த காரணங்கள் போதாது என்று சொல்ல முடியும்.

“There were certain administrative difficulties in enforcing the said composition scheme.”

இந்த கம்பவுண்டிங்கை குறைத்து விட்டு, இதை அமூல் நடத்துவதற்கு முடியவில்லையென்று சொல்வது, இப்படி அரசாங்கம் இந்த மாதிரியாக நிலைமையைச் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்கிறேன். கம்பவுண்டிங் என்று முடிவு எடுத்து விட்டால் இந்த கம்பவுண்டிங்கை அமூல் நடத்தவேண்டிய பொறுப்பு அதிகாரிகளைச் சாரும். அந்த அதிகாரிகள் இடைஞ்சல் செய்கிறார்களோ என்று இந்தக் காரணத்தில் தொக்கி நிற்கிறது.

அடுத்தாற்போல இந்த விவாதத்தில் காலையில் எடுத்துச் சொன்ன மாதிரி இது முக்கியமான தொழில். இந்தத் தொழிலை நன்கு அறிந்த திரு. செழியன் அவர்களும், திரு. அரங்கண்ணல்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 25]

அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரவர்களே இந்தத் தொழிலினுடைய பல நுணுக்கங்களை அறிந்தவர்கள்.

He knows all the nuances in the trade.

அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு முதலமைச்சர் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் நான் கருதுவது என்னவென்றால் இந்தத் தொழில் சம்பந்தமாக குறிப்பாக எங்களுக்கு என்ன கஷ்டம் வருகிறது என்றால், திடீரென்று இங்கே இருக்கக் கூடிய ஸ்டீடியோக்களெல்லாம் மூடப்பட்டு தொழிலாளர்கள் 10 ஆயிரம் பேர் வரை வேலையில்லாமல் இருந்து எப்படியாவது இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்ற நிலை வந்தது. அதிலே அரசாங்கமும் ஒத்துழைத்தார்கள். கடைசியில் ஒவ்வொன்றாகத் திறந்தார்கள். இப்போது மறுபடியும் ஒரு குறிப்பிட்ட பெரிய ஸ்டீடியோவைத் திறக்கவே மாட்டேன் என்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணத்திற்குள்ளே நான் போகவில்லை.

அடுத்தாற்போல, பெரும் பெரும் தியேட்டர்களைக் கட்டுகிறார்கள். இப்படிக் கட்டுகிறவர்கள் அதிகமான வருவாய் இல்லாமல் கட்டப் போவதில்லை. நியாயமான வருவாய்க்கு அப்பாற்பட்ட வருமானம் அவர்களுக்கு இருக்கிறதாவென்ற விஷயத்திற்கு நான் போகவில்லை. இந்தச் சமயத்தில் ஒன்றைச் சொல்வேன். இன்று கோயிலுக்குப் போவதை விட சினிமாவிற்கு அதிகமாக ஜனங்கள் போகிறார்கள். எண்டர்டெயின்மெண்ட் வேண்டும், கேளிக்கை வேண்டுமென்ற கருத்து ஜனங்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. இது நன்மையும் கூட. பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் கேளிக்கை பார்க்கலாம் என்று சொல்லி அப்படிப் போகிறவர்களுக்கும் உற்சாகம் ஊட்டக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அதே நேரத்திலே ஏற்கெனவே ஒரு 15 கோடி ரூபாய் நமக்கு வருவாயாக வந்தது. 25 கோடி ரூபாய் வருவாய் வராமல் இருக்கிறது. 10 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஏமாற்றுகிறார்கள். ஏமாற்றுகிறவர்களை எப்படிச் கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்பது அரசு செய்ய வேண்டிய வேலை. மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. அப்படி வருகிறபோது இந்தத் தொழில் சம்பந்தமாக, இந்த ஃபிலிம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சம்பந்தமாக உருப்படியாகச் செய்த நல்ல காரியமாக இருக்கலாம். இந்தத் தொழில் சம்பந்தமாக, ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் சம்பந்தமாக, டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சம்பந்தமாக, தியேட்டர்கள் சம்பந்தமாக, பஞ்சாயத்தில் இருக்கக் கூடிய பர்மனென்ட், ரீசிங் தியேட்டர்கள் சம்பந்தமாக விரிவான அளவிற்கு அவரவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கக் கூடிய முறையிலும்—நம் வருவாயை 15 கோடியை 25 கோடி என்ன, 30 கோடியாக்கக் கூடிய நிலைக்கு வருவாய் வரும் என்று நினைக்கிறேன்,—அப்படி ஒரு நல்ல முறையில் கொண்டு வரவும் செய்யலாம். ஆகவே இன்றைக்குக் கேட்டுக் கொள்வது, அரசாங்கம் இதை ஒரு பிரெஸ்டிஜ் பிரச்சனையாகப் பார்க்காமல் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவிலே புதுமை என்று கம்பவுண்டிங் சிலவற்றைச் சேர்க்கிறார்கள், சிலவற்றை விட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்னேப் அமெண்ட்மென்ட்ஸ் தேவையில்லை. கொண்டு வந்த ஆர்டினன்ஸோடு போகட்டும். இதை வாபஸ் வாங்கலாம். சபைக்கு அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்து இந்தச் சட்ட மன்றத் தொடரிலேயே வேறு ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று அப்படி கொண்டு வருகிற போது, இந்த ஃபில்ம் இண்டஸ்ட்ரீஸில் இருக்கிறவர்களை முன்னாலே கலந்து கொண்டு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றால் உதவிகரமாக இருக்கும், உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தைக் கொடுத்திருக்கிற முறையில் சபையில் சொல்லப்பட்ட விவாதத்தை ஓரளவிற்கு மதிக்கிற அம்சத்திலே கொண்டு வந்தால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மன்றத்தின் முன்னுள்ள கேளிக்கை வரி பற்றிய இந்த மசோதா குறித்து பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் இங்கே கூறப் பெற்றிருக்கின்றன. அரசு இதிலே கௌரவம் பார்க்காமல் உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று இறுதியில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதிலே கௌரவப் பிரச்சனை எதுவும் கிடையாது என்பதையும் நிலைமைக்கு ஏற்ப அரசு சில முடிவுகளை எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் நான் சட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கேளிக்கை வரி குறைக்கப்படவேண்டும் என்பது பலருடைய கருத்தாக இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் ஆனாலும், எதிர்க் கட்சி தரப்பிலிருந்து பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோவை செழியன் அவர்கள் ஆனாலும் வரிகள் குறைக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தில் ஒருமித்த எண்ணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 அக்டோபர் 25]

ஆனால், திடீரென்று கேளிக்கை வரியைக் குறைத்து விடுகிற காரணத்தினால் படத் தொழிலில் ஒரு பெரிய வெற்றிகரமான ஏற்றம் ஏற்பட்டுவிடுமா என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் அப்படிக் குறைப்பதன் வாயிலாக படம் காட்டுகிற திரையாங்கு உரிமையாளர்களும், மாவட்டங்களுக்குப் படங்களைப் பெற்று விநியோகிக்கிற விநியோகஸ்தர்களும் அதிக லாபம் அடைவார்களே தவிர, படங்களை உருவாக்கி வெளியிடுகிற படத் தயாரிப்பாளர்களுக்குப் பெரிய பயன் இதனால் வந்து விடப் போவதில்லை. எனினும், இது உடனடியாகச் சொன்னவுடன் புறக்கணித்து விடக் கூடிய ஒன்று அல்ல என்பதையும் இதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டுமென்பதிலே அரசு அக்கறையோடு இருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

படத்தொழில் நசித்துப்போகவேண்டுமென்று, பழிவாங்கும் மனப்பான்மையோடு இந்த அரசு நடந்துகொண்டிருப்பதாக திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை கலையுலகத்தில் இருப்பவர்கள் உணர்வார்கள். படத் தொழில் நசித்து விடுமானால் அரசுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் தான் குறையுமேயல்லாமல் வேறு எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படாது. நான் ஒரு வேளை கலைக்கு விரோதி, கலைக்குப் பகைவன் என்று திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கருதினாலும் நிதியமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினால் நான் பணத்திற்கு விரோதியாக இருப்பேன், வருமானத்திற்கு விரோதியாக இருப்பேன் என்று கருதுவது தவறாகும். பழிவாங்கும் எண்ணம் கிடையாது. ஏதோ பழிவாங்கும் எண்ணம் இருப்பதாகச் சொல்லி, இதையும் அரசியலாக்கி, ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை உருவாவதை இடையிலுள்ளவர்கள் கெடுத்துவிடக்கூடாது என்று நான் சொல்லுகிறேன்—வரியைப் பெறுத்துத்தான் நான் சொல்லுகிறேன்—வேறு சூழ்நிலையை நான் குறிப்பிடவில்லை.

படத்தயாரிப்பாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மிக முக்கியமான காரணம், திரு. அரங்கண்ணல் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, மத்திய அரசு படத் தயாரிப்பாளர்கள் அத்தனைபேரையும் பெரும் கோடில்வர்களாகக் கருதிக் கொண்டு—யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர்கள் அவர்கள் கண்களில் தென்படு

1975 அக்டோபர் 25]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிராமங்கள்—அவர்களை மனதில் வைத்து—மிகச் சிறிய படத் தயாரிப்பாளர்களும் கூட தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில்—இந்த ரா ஸ்டாக் போன்ற படத் தயாரிப்புக்கு தேவையான பொருள்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வரி விகிதத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதோடு கச்சாப் படத்திற்கே—ப்ளாக் அண்டு ஓயிட்—முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது போட்டிருக்கிற வரி இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது—இது கலர்ப் படங்கள் அல்லாதவைகளுக்கு. இன்னும் வண்ணப்படங்களுக்கு மேலும் அந்த வரி இரண்டு மடங்குக்கு மேலாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, படத்தயாரிப்பாளர்கள் உள்ளபடியே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டு படத்தயாரிப்பாளர்கள் பெரும் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை மாத்திரம் மனதில் கொள்ளாமல், ஏராளமான சிறிய படத்தயாரிப்பாளர்களும் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெரும் முதலீடு வைத்து அந்தப் படத்தைத் தயாரிக்க முன்வருவதில்லை. மிகச் சிறிய முதலீட்டோடு படத்தை ஆரம்பித்து, விநியோகஸ்தர்கள் தருகிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு படத்தைத் தயாரித்து எடுத்து முடிக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ரா ஸ்டாக் போன்றவைகளுக்கு விதித்திருக்கிற கடுமையான வரியைக் குறைப்பதன் மூலமாகப் படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு உதவலாம்.

பொதுவாக இந்திப்படங்கள் லாபகரமாக இருக்கிறது என்ற கருத்து மன்றத்தில் பேசப்பட்டது. அதற்கு ஒரு காரணம் இந்திப் படத்தின் சந்தை இந்தியாவில் விரிவாக இருக்கிறது. மாநில மொழிப்படங்களுக்கு அத்தகைய விரிவான சந்தையில்லை. இந்திப் படங்களை எவ்வளவு செலவு செய்து எடுத்தாலும் இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்குத் தங்குதடையற்ற சூழ்நிலை இருப்பதால், அதிகமான தியேட்டர்களில் வெளியிட வாய்ப்பு இருப்பதால்—இந்திப் படங்களை அதிகச் செலவிட்டு எடுத்தாலும்—பெரும்பாலானவர்கள் நஷ்டம் அடைகிற சூழ்நிலை கிடையாது.

இன்னொரு கருத்து—ஏதோ தமிழ்நாட்டில் திரைப்படத் தொழில் நசித்துவிட்டது என்று பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை வைத்துக் கொண்டு சில உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசியது வருந்தத்தக்கது. தமிழ்நாட்டில் எடுக்கப்பட்ட படங்கள் சரியாக ஓடவில்லை. நூற்றுக்குப் பத்து படங்கள்தான் நல்லமுறையில் ஓடின. வெகு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

நன்றாக ஓடின. பதினைந்து படங்கள் சுமாராக ஓடின. மற்றப் படங்கள் மிக மோசமாக ஓடின என்ற கணக்கைச் சொன்னால் நான் ஒத்துக்கொள்வேன்.

இங்கு படத்தொழில் நசித்துவிட்டது என்று கூறியது, படங்களே வெளிவராதது போல கற்பனை செய்துகொண்டு, இந்த அரசின் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நான் கலைத் துறையில் இருக்கிறவன் என்ற காரணத்தினால் நானே அதை அழிக்க முற்பட்டேன் என்ற அவதூறான கற்பனை அரசியலுக்குப் பயன்படுமே தவிர புள்ளிவிவரங்கள் அப்படி எடுத்துக்காட்டவில்லை.

1970-ஆம் ஆண்டில் தென்னாட்டில் எடுக்கப்பட்ட மொத்த படங்கள்—தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், இந்தி ஆகிய எல்லாம் சேர்ந்து—தென்னிந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் 241. அந்த 241 படங்களில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் 199.

1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், இந்தி ஆகிய எல்லாவற்றையும் சேர்த்து தென்னாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட மொத்த படங்கள் 252 ஆகும். அவற்றில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தயாரிக்கப்பட்டவை 205 படங்களாகும்.

1972 ஆம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட மொத்த படங்கள் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, இந்தி ஆகிய எல்லாம் சேர்ந்து 247 ஆகும். அவற்றில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தயாரிக்கப்பட்டவை 216 படங்களாகும்.

1973 ஆம் ஆண்டு தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், இந்தி ஆகிய எல்லாவற்றையும் சேர்த்து தென்னாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட மொத்த படங்கள் 257 ஆகும். அவற்றில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் 226 ஆகும்.

1974 ஆம் ஆண்டில் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் இந்தி ஆகிய எல்லாவற்றிலும் மொத்தமாக தென்னாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் 252 ஆகும். அதிலும் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தயாரிக்கப்பட்டவை 216 படங்களாகும்.

இந்த ஆண்டு சென்ற மாதம் வரையில் தென்னாட்டில் தயாரிக்கப் பட்டுள்ள மொத்த படங்கள் 224 ஆகும். அதில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள படங்கள் 190 ஆகும். இவை கடந்த மாதம் வரையில் தயாரிக்கப்பட்டவை.

1975 அக்டோபர் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தமிழ்ப் படங்களை மட்டும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் 1973-ல் 66 படங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. 1974-ல் 78 படங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. 1975 ஆம் ஆண்டில் இதுவரையில் 53 படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படி படத் தயாரிப்புகளோ, வெளியிடப்படுகிற படங்களோ எண்ணிக்கையில் குறைந்துவிடாமல் இருக்கிற நேரத்தில் தமிழ் நாட்டில் பிலிம் இண்டஸ்ட்ரி படத் தொழில் நகிந்துவிட்டது, பழிவாங்கப்பட்டு விட்டது என்று அரசியல் பிரச்சாரத்திற்காக, அரசியல் காரணத்திற்காகப் பயன்படுத்துவது நல்லது அல்ல என்று நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கேளிக்கை வரி எமாற்றுவதைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்களும், நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் அந்த எமாற்றுக் காரர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். இலாக்காவில் சில அதிகாரிகளின் நடத்தையை மேலும் உன்னிப்பாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி மாற்று யோசனை ஒன்றையும் சொன்னார்கள். நாமே டிக்கெட்டுகளை அச்சடித்துக் கொடுத்து விடலாம் என்று. அந்த யோசனை—கடந்த மாதம் நானும், அந்தத் துறை அமைச்சரும், அதிகாரிகளும் நீண்ட நேரம் பேசி கைவிட்ட யோசனையாகும். அப்படி நாமே டிக்கெட்டுகளை அச்சிட்டுக் கொடுப்பதென்றால் ஒரு நாளைக்கு சுமார் 10 லட்சம் டிக்கெட்டுகள் அச்சிட்டாக வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. பத்து லட்சம் டிக்கெட்டுகளை ஒவ்வொரு நாளும் அச்சிட்டுத் தருவது இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் இயலாத காரியம். என்றாலும் இதை அறவே விட்டு விடவில்லை, பிறகு சிந்திக்கலாம் என்று இந்தக் கருத்து ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

படங்கள் வரியினால் மாத்திரம் பாதிக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு திரையரங்கத்தை நடத்துகின்றவர்களினாலும் படங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற உண்மையை ஏதோ பேசியவர்கள் அவ்வளவு அழுத்தமாக, விவரமாக வெளியிடவில்லை என்பது புரியவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 அக்டோபர் 25]

நான் ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையில் ஒரு படத்தை—சிறிய படமாக இருந்தாலும், பெரிய படமாக இருந்தாலும்—சென்னையிலுள்ள ஒரு தியேட்டரில் வெளியிட்டால்தான் மற்ற மாவட்டங்களிலும் விநியோகஸ்தர்கள் அதனை வாங்குவார்கள். தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு படம் சென்னையில் வெளியிடப்படவில்லை என்றால் அந்தப் படத்தின் மதிப்பு மிகக் குறைந்து போகும். இந்தத் துறையிலுள்ள நண்பர்களுக்கு இது வெகு நன்றாகப் புரியும்—சென்னையைப் பிடித்திருந்த இந்த நோய் இன்றைக்கு மதுரை, திருச்சி, கோவை, சேலம் போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் பரவியிருக்கிறது. அந்த நோய் என்னவென்றால்—இதற்கு முன்பெல்லாம் ஒரு தியேட்டரில் ஒரு படத்தை வெளியிடுவது என்றால்—தியேட்டரில் படம் போடுவார்கள். முதல்வாரம் வெளியிடுபவர்களுக்கு 60 சதவிகிதம், தியேட்டர்காரர்களுக்கு 40 சதவிகிதம். இரண்டாவது வாரம் வசூலில் வெளியிடுபவருக்கு 55 சதவிகிதம். தியேட்டர்காரருக்கு 45 சதவிகிதம். அதற்கு அடுத்த வாரம் வருகிறபோது—மூன்றாவது வாரத்தில் 50 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம் என்று பிரித்துக்கொள்வார்கள். ஐந்தாறு வாரம் ஆனபிறகுதான் வெளியிடுபவருக்கு 40 சதவிகிதம் இருக்கும். தியேட்டர்காரருக்கு 60 சதவிகிதம் ஆக அதிகமாக உயரும். படத்திற்கு நல்ல வசூல் இல்லாவிட்டால் தியேட்டர்களுக்கு டூதுகாப்பு வேண்டுமல்லவா? புத்து வாரத்திற்கு படம் போடுவதாக தியேட்டர்காரருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் வசூல் குறைந்துவிடுமானால் தியேட்டர்காரர் அந்தப் படத்தை எடுத்துவிட்டு வேறு படம் போட்டுக் கொள்ளலாம், இந்தப் படத்தைத் தான் ஓட்ட வேண்டுமென்ற தேவையில்லை.

நாளடைவில் அந்தப் பழக்கம் மறைந்து இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். இது எழுத்துக்கு எழுத்து சரி என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் தோராயமாக சென்னையில் ஒரு தியேட்டரில்—பெரிய தியேட்டர்—ஒரு படம் சுமாராக ஓடக்கூடிய படம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்—போடப்படுகிறது. ஒரு காட்சிக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வசூலாகிறது; க்ராஸ் கலெக்ஷன்—மொத்தத்தில் ஒரு நாளைக்கு 3 காட்சிக்கு மூவாயிரம் ரூபாய் வசூலாகிறது என்றால் வாரத்திற்கு 21 ஆயிரம் ரூபாய் வசூலாகிறது; க்ராஸ் கலெக்ஷன், மொத்த

1975 அக்டோபர் 25]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கலெக்ஷன். இந்த மொத்த கலெக்ஷன் 21 ஆயிரத்தில் சர்க்காருக்கு வருகிற கேளிக்கை வரி 10,500 ரூபாய்; கொஞ்சம் அதிகமாகவே 11 ஆயிரம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அல்லது ரூ. 10,000 என்று

(பிற்பகல் 12-30)

வைத்துக்கொள்வோம். — அது போனால் மிச்சம் ரூ. 11,000. அந்தப் படத்தை எடுத்தவருக்கு அல்லது விநியோகம் செய்தவருக்கு ரூ. 11,000 வரவேண்டும். இந்த ரூ. 11,000-ல் தியேட்டருக்கு எவ்வளவு தரவேண்டும் தெரியுமா? சென்னையில் ரூ. 15,000 தர வேண்டும். ரூ. 21,000 ஒரு வாரத்திலே வசூலானால், ஒரு ஷோவுக்கு—ஒரு காட்சிக்கு—ரூ. 1,000 வீதம், 3 காட்சிக்கு வசூலானால்—ரூ. 21,000 ஒரு வாரத்திற்கு வசூலானால், ரூ. 10,000 வரி போக மிச்சம் உள்ள ரூ. 11,000 இல் தியேட்டர்காரர் ரூ. 5,000 எடுத்துக் கொள்ளலாம், படம் தயாரித்த அந்தப் பாவி மனுஷன் ரூ. 6,000 எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இல்லாமல், இன்னும்கூடச் சொல்வேன், தியேட்டர்காரர் ரூ. 6,000 எடுத்துக்கொள்ளலாம் படம் எடுத்த பாவி ரூ. 5,000 எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றில்லாமல், படம் எடுத்த பாவி ரூ. 11,000 ஐயும் கொடுத்துவிட வேண்டும்; மேலும் ரூ. 4,000 கொடுத்துத் திரவேண்டிய சூழ்நிலையிலிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் தியேட்டர் வாடகை என்னவென்று பார்த்தால், தேனி தியேட்டருக்கு ரூ. 17,000 வாரத்திற்கு; சத்தியத்திற்கு ரூ. 14,500; சாந்திக்கு ரூ. 13,000; ஆனந்துக்கு ரூ. 12,000; கெயிட்டி, அந்தத் தியேட்டருக்கு ரூ. 8,500. கெயிட்டி தியேட்டரிலே நான் சொன்ன அந்த ரூ. 1,000 கிராஸ் கலெக்ஷன்—வசூலாகாது. ரூ. 500 தான் ரூ. 600 தானாகும்—கப்பாசிட்டி அவ்வளவுதான். ஒரு வேளைக்கு ரூ. 500 கலெக்ஷனாகும் சுமாரான படம் என்றால். ஒரு வேளைக்கு ரூ. 500 என்று வைத்துக்கொண்டால், ரூ. 1,500; நாளைக்கு என்னவாயிற்று? அவர்களுக்கு வாடகைக் கொடுத்து விட்டு வந்துவிட வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல, போலீஸ் பாதுகாப்புக்கு விநியோகஸ்தர் தான் கொடுக்க வேண்டும்; தியேட்டர் சொந்தக்காரர் கொடுப்ப தில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

விளம்பரம்—படத் தயாரிப்பாளர், விநியோகஸ்தருடையது. துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தரவேண்டிய பணம் இவைகள் எல்லாம் படம் எடுத்தவருடையது.

ஆகவே, வரியினால் படத் தயாரிப்பாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது வாடகையினால் பாதிக்கப்படுகிறார்களா என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சென்னையிலேயிருந்த நோய் எல்லா இடத்திற்கும் பரவிவிட்டது.

ஏதோ என்னிடத்திலே பேசப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் பேசுவதற்கு முன்பு எச்சரிக்கையாகச் சொல்கிறேன், பயமுறுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. உண்மையிலே சொல்கிறேன், விரைவிலே தியேட்டர்காரர்கள் இந்த முறையை மாற்றிக்கொள்ளாவிட்டால், பழைய விகிதாசார முறைக்கு மாற்றிக்கொள்ள முன்வராவிட்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை முதலீடு செய்து கட்டப்பட்ட தியேட்டர்களுையெல்லாம் அரசாங்கம் தேசியமயமாக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மிரட்டலுக்காகக் கூறவில்லை, இதை உண்மையிலே சிறிய தயாரிப்பாளர்களுக்கு அரசு செய்ய வேண்டிய உதவி என்ற அந்தச் சூழ்நிலையைக் கருதி இந்தக் கருத்தை நான் அறிவித்துள்ளேன். ஆகவே, நான் தியேட்டர்காரர்களை எல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—பழைய முறைக்குத் தங்களை உட்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று . . .

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் தென்னிந்திய வர்த்தக சபையில் எக்ஸிபிட்டர்களை வைத்து நேரடியாகப் பேசினோம். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் விரும்புகின்றபடி பர்சன்டேஜ் முறைக்கு வருவதாக எல்லாத் தியேட்டர்காரர்களும் நேற்றையதினம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேகமாக முதலமைச்சரவர்களை வர்த்தக சபை சந்தித்து நேரில் தெரிவிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கனவே கூட ஒரு முறை ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

திரு. கோவை. செழியன்: ஏற்கனவே, மவுண்ட் ரோடிலே உள்ள 2 தியேட்டர்காரர்கள் பர்சன்டேஜ் முறையிலே வரியைப் போடுவதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். குறிப்பாக, மிட்லன்ட் தியேட்டர்

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. கோவை செழியன்]

பர்சன்டேஜ் முறையிலே வருகிறது. முதலமைச்சர் சொன்ன எச்சரிக்கை கூட நல்லதாக இருக்கும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். அதையாவது பின்பற்றி எல்லா தியேட்டர்காரர்களும் பர்சன்டேஜ் முறைக்கு வரட்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இன்னொன்று சொன்னார்கள். ஸ்டூடியோக்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று நம்முடைய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முடிவு காண வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் அப்பொழுது இல்லையென்று கருதுகிறேன். ஜெமினி ஸ்டூடியோ—அதுதான் பெரிய ஸ்டூடியோ என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஸ்டூடியோவைப் பொறுத்தவரையில் அதன் அதிபரை அழைத்து நீண்ட நேரம் பேசினேன். பல இலட்சம் ரூபாய், 30, 40 இலட்சம் ரூபாய் படத் தயாரிப்பிலே தொடர்ந்து நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, தொழிலாளர்கள் தங்கலோடு கலந்து நின்று அவர்கள் தொழிற்சாலையை (ஸ்டூடியோவை) மூடுவதற்கு ஒத்துக்கொண்டு அதற்குரிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆகவே, எங்களிடத்திலே தகராறு கிடையாது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்டூடியோக்கள் இன்றைக்கு அதிக வாடகை வாங்குகின்றன என்ற கருத்தை நான் சொன்னேன். ஸ்டூடியோக்கள் அதிக வாடகை வாங்கக் காரணங்கள் இருப்பதை செழியன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதை நான் மறுப்பதற்கில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதால் அதிக வாடகை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. சில ஸ்டூடியோக்களுக்குப் படத் தயாரிப்பாளர்கள் ரூ. 10 இலட்சம், ரூ. 20 இலட்சம் என்று கடன் வைத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அந்தத் தொகையினைத் திரும்பப் பெற முடியாமல், வாடகையை உயர்த்தித்தான் அந்தக் கடனை அவர்கள் சரிக்கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இது இப்படி ஒரு சங்கிலித் தொடர்போல் ஒன்றையொன்று பின்னிக் கிடக்கிற சூழ்நிலையில் தமிழ்நாட்டில் படத் தொழில் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, படத் தொழில் வரலாறே அப்படித்தான் இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஸ்டூடியோக்கள் இன்னும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

குறைத்து வாடகை பெறவேண்டுமானால், படத் தயாரிப்பாளர்கள், ஸ்டுடியோக்களுக்கு இன்னும் தொஞ்சம் உதவிகரமாக இருக்க வேண்டும்.

பல படங்கள் ஸ்டுடியோ தேவையில்லாமலேயே வருகின்றன. யாராவது புதிதாக ஓட்டல் கட்டினால், அங்கேயே படம் முழுவதையும் எடுத்து விடுகிறார்கள். ஸ்டுடியோக்களுக்கு வேலையே இல்லை. அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொல்வார்கள். இதைக்கூட கருணாநிதியா சொல்வான்? அது மட்டுமல்ல, பெரிய வீடுகளாகப் பார்த்து, வீட்டுக்குள்ளேயே, சோலோபா செட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு—இப்பொழுது நல்ல பிரகாசமான விளக்கு வசதிகள் விஞ்ஞானத்தின் மூலமாக வந்திருக்கின்றன. அவைகளை பெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு. அந்த வீடுகளுக்குள்ளேயே படம் எடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு ஸ்டுடியோக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால், படப் பிடிப்புக்கு எந்த வீட்டையும் கொடுக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட வேண்டும். அதைக் கூட அரசு கருத்தில் கொண்டிருக்கிறது, படத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு.

ஆகவே, இவ்வளவு சுலபமாகப் படங்களை எடுக்கிற கலை இன்றைக்கு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருப்பதாலே ஸ்டுடியோக்கள் பெரும் அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் விரிவாக ஆராய வேண்டும். அதை ஆராயத்தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று திரு. மாரிமுத்து போன்றவர்கள்—பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், கே. டி. கே. தங்கமணி மற்றும் ஹாண்டே, செழியன் போன்றவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

போறுக்குக் குழுவுக்கு அதை விடுவதால் ஏற்படுகிற சங்கடம்—இடையிலே நமக்கு வரவேண்டிய வருமானம்தான் குறையும் என்று கருதுகிறேன். இதை விரிவாக ஆராய வேண்டுமென்ற உங்கள் நல்ல கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதற்கேற்ப வெகு விரைவிலே இந்தத் துறையிலேயுள்ள நிபுணர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை, அரசின் சார்பில் அமைத்து, இந்தத் துறையிலே நல்ல பயிற்சி பெற்றுள்ள இந்த அவையின் உறுப்பினர்களையும் பங்கு பெறச் செய்து, மற்றும் வெளியிலேயிருக்கிற திறமையாளர்கள், நிபுணர்கள் முதலியோரை அதிலே பங்கு பெறச் செய்து,

1975 அக்டோபர் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தியேட்டர் உரிமையாளர்கள், படம் எடுப்பவர்கள், விநியோகஸ்தர்கள், ஸ்டுடியோ தொழிலாளர்கள் இவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் உரிய பங்கைத் தந்து அந்தக் குழு விரிவாகத் தமிழ் நாட்டிலே படத் தொழிலைக் காப்பாற்றுவதற்கும், படத் தொழிலை மேலும் வளர்ப்பதற்கும், படத் தொழிலின் கமையைக் குறைப்பதற்கும் கேளிக்கை வரியிலே எவ்வளவு சதவிகிதம் குறைக்கலாம் என்பதை ஆராய்வதற்கும் அந்தக் குழு ஏற்ற யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தக் குழு அழைப்பதற்கிடையில் இந்தச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றிக் கொள்வதொன்றும் தவறாகி விடாது. இதிலே ஏற்பட்ட நிர்வாகச் சங்கடங்கள் 700 பேர் நம்முடைய முடிவை ஒத்துக் கொள்ளாமல், ஆபீஸின் என்று சட்டத்திற்காக மட்டும் நாம் போட்ட நிலைமையைச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு, தியேட்டர்கள் அதிகாரிகளைத் தொடர்புபடுத்திக்கொள்ள இது ஒரு சால்ஜாப்பு என்றுதான் சொல்வேனே தவிர, அது முழுவதும் உண்மையானது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். அதிகாரிகள் தொல்லை கொடுத்தால், உடனடியாக என்னிடத்திலே தூது வந்து விளக்கிக் கூறியிருக்கலாம்.

ரூ. 10 கோடிக்கு வரி ஏய்ப்பு செய்யப்படுகிறது என்று நண்பர் ஓ. பி. இராமன் எடுத்துக் காட்டியதைப்பற்றி திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எவ்வளவு வரி ஏய்ப்பு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது என்ற விவரத்தைச் சொன்னால் உங்களுக்கே அதிர்ச்சியாக இருக்கும். ஒரே வாரத்தில் மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில், 47 இடங்களில் சோதனை செய்ததில், ஏற்கெனவே தரப்பட்ட ரூ. 28,307 வரிக்குப் பதிலாக, ரூ. 51,011 நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது—திடீரென்று ஏற்பட்ட சோதனையின் காரணமாக.

அதைப்போலவே, திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரே வாரத்தில், ஏற்கெனவே ரூ. 93,000 கிடைத்ததற்குப் பதிலாக, ரூ. 1,48,000 ஒரே வாரத்தில் கிடைத்திருக்கிறது.

தென்னாற்காட்டில், ரூ. 65,292 க்குப் பதிலாக ரூ. 1,08,370 கிடைத்திருக்கிறது.

கோவை, தரும்புரியில் ஒரே வாரத்தில் ரூ. 43,291-க்குப் பதிலாக, ரூ. 79,457 கிடைத்திருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

சென்னையில் ரூ. 92,173-க்கு பதிலாக, ரூ. 1,66,000 கிடைத்திருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த ஒரு வாரத்திலே மாத்திரம் 233 தியேட்டர்களில்—மொத்தம் 1,400 சொச்சம் தியேட்டர்கள்; அதில் 233 தியேட்டர்களில்—நடத்திய சோதனையில் ஒரே வாரத்தில் மாத்திரம் ரூபாய் 2,27,306 அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சோதனைகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக, ஏற்கனவே நமக்கு 20 ஸ்குவாடுகள்தான் இருந்தன. அதிகாரிகள் உடனடியாகச் சென்று அங்கங்கு ஆராய்வதற்காக 20 ஸ்குவாடுகள் இருந்தன. அவைகளை, இப்பொழுது மேலும் 30 அதிகப்படுத்தி, 50 ஸ்குவாடாக மாற்றியிருக்கிறோம். இதன் மூலமாக இப்படி வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து அதிக வரியைப் பெற முடியும். அப்படி வரி ஏய்ப்பைக் கண்டுபிடித்து அதிக வருமானம் பெறுகின்ற நேரத்தில் இருக்கிற வரியைக் கொஞ்சம் குறைக்கலாமா என்று தாராள மனதோடு சிந்திப்பதற்கு அரசு தயாராக இருக்கிறது. இந்த நல்ல அம்சங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து இன்றைக்கு — விரைவிலே ஒரு குழு — மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த ஆலோசனையின்படி — அமையும் என்று மட்டும் உறுதியைத் தெரிவித்து, நான் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஒரு கிளாசிபிகேஷன் கம்பவுண்டிங் செய்துகொண்டவர்கள் வரியை ஏமாற்றினார்களா? செய்து கொள்ளாதவர்கள் ஏமாற்றினார்களா? கம்பவுண்டிங் செய்து கொள்ளாதவர்கள்தானே ஏமாற்றுவார்கள், அப்படியிருக்கும் போது கம்பவுண்டிங் செய்து கொண்டவர்களுக்கு ஏன் தண்டனை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வர்கள் ஒரே யுனிபார்ம் புரவிஜர் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது இப்படியே இருக்கட்டும், மொத்தமாகப் பார்க்கிறபோது வேண்டிய சலுகைகளைச் செய்யலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு குழு போடுவதாக யோசனை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் குழுவை செலக்ட் கமிட்டியாகப் போடுவதால் ஏதாவது நஷ்டம் இருக்கிறதா?

1975 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அப்படிச் செய்தால் வரி வசூலை அது பாதிக்கும், வருமானத்தைப் பாதிக்கிற அளவில் செய்ய வேண்டாம் என்றுதான் அரசு எண்ணியிருக்கிறது.

திரு. ஆலடி அருணா : தியேட்டர் உரிமையாளர்கள் எவ்வளவு மோசமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையின்முன் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்திலே வழங்கப்படுகிற உரிமங்களைப் பொறுத்தவரையிலாவது தனியார்களுக்கு வழங்காமல், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், ஊராட்சிகள் ஆகியவற்றிற்கு வழங்கி அதன் மூலம் அரசினுடைய நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்க முடியும் என்று அரசு கொள்கையை உருவாக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தியேட்டர்களை உருவாக்க மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், ஊராட்சிகளுக்கு நிதி வசதி தேவை. அவை நிதி வசதிக்காகக் காத்திருந்தால் அதனால் தியேட்டர்கள் உருவாவது குறையும். தியேட்டர்கள் அமைவது குறைவதால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் குறையக்கூடும். நிதிவசதியின் மையால் தியேட்டர்கள் அமைவது நின்றவிடக் கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் செமி-பர்மனன்ட் தியேட்டர்கள் கட்ட தனிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு முன்வருகிறோம். நிதி ஆதாரங்கள் பெறுகிறபோது அதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ வருவாய் பாதிக்கப்படுகிறது, அதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது புரியவில்லை. 900 பேர்களில் 200 பேர்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், 700 பேர்கள் கொடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கிளாரிபிகேஷன் கேட்க வேண்டுமே தவிர உறுப்பினர் முழு உரை நிகழ்த்தக் கூடாது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I have moved the amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER: May be.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The argument of the Hon. Chief Minister is not valid. I want to know. . . .

[1975 அக்டோபர் 25]

MR. DEPUTY SPEAKER: I have not called upon the hon. Member to speak.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I want to seek only a clarification.

MR. DEPUTY SPEAKER: Very good. Is the hon. Member pressing her amendment?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I am pressing my amendment because the argument put forth by the Hon. Chief Minister is not proper and valid.

கலெக்ஷன் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லி பின்னாடி ஒரு குழு விற்கு விடப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள், இப்போதே பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டால் என்ன கெட்டுப்போச்சு? எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக விடமாட்டேன் என்று சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இங்கே எத்தனையோ மசோதாக்கள் உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் முறையீட்டிற்கு இணங்க, கருதுக்கு இணங்க பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடப்பட்டிருக்காமல் இருக்கிற பிடிவாதம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. அவ்வளவு சர்வாதிகாரமாக நடந்து கொள்கிற அரசு தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பின்னாடி போடுகிற குழுவை முன்னாலேயே இப்போதே போட்டால் என்ன? 900 பேர்களிலே 700 பேர்கள்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் வருமானத்தை மாத்திரம் சொல்லவில்லை. நிர்வாகச் சங்கடங்களைப் பற்றியும் சொல்கிறேன். 268 பேர்களுக்கு ஒரு மாதிரியாகவும் 700 பேர்களுக்கு ஒரு மாதிரியாகவும் பார்க்க வேண்டிய சங்கடம் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் ஒரேமாதிரியாக வைத்துவிடக்கூடிய முறையில் இந்தத் தொழிலுக்கே ஒரேவிதமான முறையை ஏற்படுத்த கமிட்டி போடுகிற நேரத்திலே பரிசீலிக்கலாம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I have not finished my speech.

1975 அக்டோபர் 25]

MR. DEPUTY SPEAKER : No, No.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I want to speak on the amendment given notice of by me. I can speak on the Bill and on the amendments. That is the proper procedure. If I have given notice of half-a-dozen amendments, I can speak half-a-dozen times.

MR. DEPUTY SPEAKER : No. You have given only one amendment. The hon. Member was given two chances and spoken on two occasions. Still the hon. Member is persisting.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The answer for the amendment is not correct. The procedure adopted is not correct.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is for the Chair and for the House to decide whether the procedure adopted is correct or not and not for the Member.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Members' privilege must be safeguard by the Chair.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டுத் தோல்வியுற்றது.

திரு. கோவை செழியன் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி — உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

[1975 அக்டோபர் 25]

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரி — உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 3 சட்ட முன்வடிவுகள் இருக்கின்றன, முக்கால் மணி நேரம்தான் இருக்கிறது, பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் குறைவாகப் பேசி அவைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(ஐ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் (பதவிக்கால நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் (பதவிக்கால நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்து, அச்சட்ட முன்வடிவு * ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கடந்த பல மாதங்களாக இந்த நகராட்சித் தேர்தல்களை அரசு தள்ளிப்போட்டுக் கொண்டே போகிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் அதற்காகச் சொல்லப்படுகிற காரணம் உண்மையான காரணமாக

* 18—10—1975 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.